'Η βία εἶναι ἡ μαμὴ κάθε παλιᾶς κοινωνίας ποὺ κυοφορεῖ μιὰ καινούργια.
ΚΑΡΛ ΜΑΡΞ

Η ΜΑΜΗ

'Αριθμὸς φύλλου 7
1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1971
Τιμή : μισὸ μάρκο

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΙΣ «ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ»

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ ΣΤΕΛΕΧΟΥΣ ΤΩΝ Ε.Σ.Ο.!

Τὸν μαχαίρωσε «μισθοφόρος» τῆς χούντας

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, Φλεβάρης.

Στόχος τῆς ἀδίστακτης ἐγκληματικῆς δραστηριότητας τῆς χούντας ἔγιναν ἤδη οἱ 'Επαναστατικὲς Σοσιαλιστικὲς 'Ομάδες. Δολοφονικὴ ἐπίθεση, ποὺ λίγο ἔλειψε ν' ἀποβεῖ μοιραία, ὑπέστη ὁ Γιάννης Τζαβέλλας, στέλεχος τῶν ΕΣΟ στὴ Νέα 'Υόρκη καὶ συνεργάτης τῆς «ΜΑΜΗΣ».

'Αργὰ τὴ νύχτα στὶς 30 Γενάρη (εἶχε τυπωθεῖ ἤδη τὸ προηγούμενο φύλλο τῆς «ΜΑΜΗΣ»), ἐνῶ ἐπέστρεφε στὸ σπίτι του, ὕστερα ἀπὸ πολιτικὴ συγκέντρωση, ὁ Τζαβέλλας δεχτηκε στὸ δρομο αἰφνιδιαστικὴ ἐπίθεση ὁπλισμένου μὲ μαχαίρι ἐγκληματία, ποὺ καιροφυλακτοῦσε περιμένοντάς τον. 'Η μαχαιριὰ βρῆκε τὸν Τζαβέλλα στὸ στῆθος καὶ, διαπερνώντας τὸν θώρακα, εφτασε μέχρι τὸν ἀριστερὸ πνεύμονα. Εὐτυχῶς, τὸ μαχαίρι δὲν τρύπησε τὸν πνεύμονα καὶ ὁ Τζαβέλλας εἶναι ἤδη ἐκτὸς κινδύνου καὶ βγῆκε ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο. 'Ο δράστης παραμένει ἀσύλληπτος.

'Απὸ ἐντατικὲς ἔρευνες τῆς ὀργάνωσης τῶν ΕΣΟ στὴ Νέα 'Υόρκη προέκυψε ὅτι :

- **'Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗ ἐπίθεση εἶναι ἀναμφισβήτητο πολιτικὸ ἔγκλημα, μὲ ἐμπνευστὴ καὶ ὀργανωτὴ τοὺς τοπικοὺς πράκτορες τῆς χούντας.**
- **ΠΙΟ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ : ὁ δράστης ἐπιστρατεύθηκε ἀπὸ «λουμπενοποιημένους» Κουβανοὺς ἀντικαστρικοὺς πρόσφυγες (γνωστὰ γκαγκστερικὰ στοιχεῖα τοῦ Νεοϋρκέζικου ὑπόκοσμου). 'Οργανωτὴς τῆς ἐγκληματικῆς ἐνέργειας θεωρεῖται ὁ «ἐπὶ τῶν δημοσίων σχέσεων» τοῦ χουντικοῦ προξενείου Καρπεδάκης, ποὺ κατευθύνει ὅλη τὴν τρομοκρατικὴ δραστηριότητα τῆς χούντας σὲ βάρος τῶν ἀριστερῶν καὶ ἰδιαίτερα τῶν ἐπαναστατικῶν στοιχείων τῆς ἐδῶ ἑλληνικῆς παροικίας.**
- **'Η ΕΠΙΘΕΣΗ ἐντάσσεται στὰ πλαίσια γενικώτερης τρομοκρατικῆς ἐκστρατείας τῆς χούντας στὸν ἀμερικάνικο χῶρο (νέα ἔκδοση τοῦ «Σχεδίου Ποσειδών») σὲ στενὴ συνεργασία μὲ ἀμερικανικὲς ὑπηρεσίες καὶ μὲ ἐνίσχυση ἑλληνικῶν ἐφοπλιστικῶν ἑταιρειῶν.**

'Η ἐπιλογὴ ἑνὸς στελέχους τῶν ΕΣΟ γιὰ πρῶτο θῦμα στὰ πλαίσια ἐφαρμογῆς τοῦ νέου τρομοκρατικοῦ σχεδίου, οὔτε συμπτωματικὴ οὔτε ἀνεξήγητη εἶναι. Συνδέεται ἄμεσα μὲ τὴν τελευταία ἔξαρση τῆς δραστηριότητας τῶν ΕΣΟ στὶς 'Ενωμένες Πολιτεῖες καὶ εἰδικώτερα στὴ Νέα 'Υόρκη, μὲ ἰδιαίτερα σημαντικὴ προσωπικὴ συμβολὴ τοῦ Τζαβέλλα.

ΣΗΜ. ΣΥΝΤΑΞΗΣ : 'Ενῶ τυπώνεται ἡ «Μαμὴ», πληροφορούμαστε τηλεφωνικὰ ἀπὸ τὴ Νέα 'Υόρκη ὅτι ἡ ἐκεῖ ὀργάνωση τῶν ΕΣΟ κατήγγειλε στὸν τύπο τὴ δολοφονικὴ ἐπίθεση, μὲ ἀνακοίνωση ποὺ περιέχει τὰ πορίσματα τῶν ἐρευνῶν της κι' ἐπισημαίνει τὸν ἐγκληματικὸ ρόλο τῶν τοπικῶν χουντικῶν πρακτόρων. Περισσότερα σχετικὰ στὸ ἑπόμενο φύλλο τῆς «Μαμῆς».

Πρῶτο βῆμα

Η ΝΙΚΗΦΟΡΑ ἀπεργία τῶν οἰκοδόμων τῶν Σερρῶν, ὄντας ὀρόσημο, μᾶς μπάζει σὲ μιὰ νέα φάση τοῦ προτσὲς κίνησης τῶν μαζῶν. Σημαδεύει τὸ κλείσιμο τῆς περιόδου ὕφεσης καὶ τὸ ἄνοιγμα τῆς πρὸς τὰ πάνω πορείας. Δὲν εἶναι γεγονὸς τυχαῖο, ἀλλὰ προϊὸν τῆς νομοτέλειας τῆς ἱστορικῆς περιόδου ποὺ περνᾶμε. Πρὶν συμβεῖ, εἶχε προηγηθεῖ — τὸ καλοκαῖρι καὶ φθινόπωρο τοῦ 1970 — μιὰ σειρὰ διερευνητικῶν καὶ ἐπιφυλακτικῶν κινήσεων τῶν ἐργαζομένων. Τὰ ἀγωνιστικὰ ρίγη ποὺ προηγήθηκαν μέσα στοὺς ἐργάτες τῆς ΔΕΗ, τοὺς οἰκοδομους, τοὺς τραπεζιτικοὺς ὑπαλλήλους, τοὺς ἀρτοποιούς, τοὺς ἐργάτες τοῦ ΟΛΠ κ.ἄ., -- ποὺ πλησίασαν ἀλλὰ δὲν κατόρθωσαν νὰ φτάσουν στὴν ἀπεργία — ἀκόνισαν τὸ ταξικὸ ἔνστικτο. Τὸ ὅλο προτσὲς δὲν ἔγινε οὔτε συνειδητά, οὔτε κατευθυνόμενο ἀπὸ κάποιον σοῦπερ—ἐγκέφαλο ποὺ καθορίζει «μορφὲς πάλης». Εἶναι μέρος μιᾶς ἀντικειμενικῆς κοινωνικῆς πορείας. Ἦταν ἀδύνατο γιὰ τὴ χούντα νὰ λύσει τὰ χρόνια, βαθειὰ προβλήματα τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας ὅπως ὑποσχόταν. Καὶ κατέληξε κύριο χαρακτηριστικὸ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς της (ὑπαγορευμένο ἀπὸ τὴν διεθνὴ κατάσταση κρίσης) νὰ εἶναι ἡ συστηματικὴ συμπίεση τῶν λαϊκῶν εἰσοδημάτων, ἡ μεταβίβαση κοινωνικῶν πόρων ἀπὸ τὰ πλατειὰ στρώματα τῶν ἐργαζομένων στὰ χέρια, κυρίως, τῶν χρηματιστικῶν καὶ τραπεζικῶν ἱδρυμάτων. Τοῦτο καταμαρτυρεῖ τὸ κάθε νομοθέτημα τῆς χούντας, τοῦτο εἶναι ὁ κοινὸς παρονομαστὴς τῆς κάθε μέχρι τώρα ἐνέργειάς της. Μὲ τὰ πανώματα τῶν μεροκαμάτων, μὲ τὴν ἀστρονομικὴ ἄνοδο τῶν τιμῶν καταναλωτοῦ, μὲ τὶς αὐξημένες ποικίλες φορολογίες, τὴν πτώση τῶν ἀγροτικῶν τιμῶν, ἡ λαϊκὴ κατανάλωση ἔχει κιόλας περιοριστεῖ περισσότερο ἀπὸ αἰσθητά. Τὸ στρατιωτικὸ καθεστὼς δὲν ἔχει ἄλλη ἐκλογὴ παρὰ νὰ συνεχίσει καὶ νὰ ἐντείνει τὴν πολιτικὴ αὐτή.

ΤΟΥΤΗ ΑΚΡΙΒΩΣ ἡ πολιτικὴ εἶναι ποὺ ἀναπόδραστα ὑποχρεώνει τὶς ἐργαζόμενες μᾶζες σὲ ἀμυντικὲς ἐνέργειες ὁλοένα καὶ πιὸ σκληρές. Οἱ ἐργαζόμενοι ποτὲ δὲν ἐπέδειξαν τὴν προθυμία νὰ πεθάνουν τῆς πείνας πρὶν δώσουν μάχη. Καὶ ἡ πάλη τούτη ἔχει τὴν δικιά της λογικὴ καὶ τὸ δικό της αὐτόνομο ξετύλιγμα. Οἱ τρόποι ἀγώνα ποὺ στὴν πράξη δὲν καρποφοροῦν, ἀπορρίπτονται κι ἐγκαταλείπονται σταδιακά, κι ἐνῶ τὰ προβλήματα σωρεύονται πιεστικά, νέοι τρόποι καὶ νέες μορφὲς ἀποτολμοῦνται. Τοῦτο δὲν εἶναι καμμιὰ εὐθύγραμμη καὶ ὁμαλὴ πορεία — ἔχει τὶς δικές της ἐξάρσεις καὶ ὑποχωρήσεις καὶ πάλι ἐξάρσεις. Πάντως τὴ βλέπουμε νὰ ξετυλίγεται μπροστὰ στὰ μάτια μας: 'Απὸ τὶς δηλώσεις νομιμοφροσύνης ποὺ συνώδευαν δειλὰ ταξικὰ αἰτήματα, περάσαμε στὴν σκέτη διεκδίκηση αἰτημάτων, κι ἀπ' ἐκεῖ στὶς (ἐδῶ κι ἐκεῖ) συνελεύσεις καὶ τὰ ψηφίσματα, καὶ μετὰ παραπέρα σὲ λιγόωρες στάσεις ἐργασίας, κι ἀργότερα στὴν ἀγκιτάτσια γιὰ ἀπεργία καὶ στὰ πανδαιμόνια τῶν γενικῶν συνελεύσεων. Μετὰ ἔγιναν μερικὲς σποραδικὲς ἀπόπειρες γιὰ ἀπεργία, ποὺ ἀπέτυχαν. Τελικά, παρ' ὅλες τὶς ἀστυνομικὲς διατάξεις, τὶς νομοθεσίες καὶ τοὺς θεσμικοὺς νόμους, ξεσπᾶ κι ἡ πρώτη νικηφόρα, πολυήμερη ἀπεργία ποὺ κάνει ὅλο τὸ συγκρότημα τῶν ἀστυνομικῶν «συνδικαλιστῶν» νὰ χάσει τὴν ἰσορροπία του. Τὰ διοικητικὰ μέτρα γιὰ τὴν ἀπαγόρευση τῶν ἀπεργιῶν, δὲν ἔπιασαν. Οἱ συσχετισμοὶ καὶ τὰ δεδομένα ἔχουν κιόλας ἀλλάξει. Μπαίνουμε σὲ μιὰ καινούργια φάση.

ΤΟΥΤΟ, ΦΥΣΙΚΑ, δὲν σημαίνει ὅτι ἀπὸ αὔριο ἡ χώρα θὰ πλημμυρίσει ἀπὸ ἀπεργίες. 'Ο ἐχθρὸς θὰ δοκιμάσει νέα ὅπλα. 'Η ἐργατικὴ μᾶζα θ' ἀφομοιώσει τὶς νέες ἐμπειρίες. Θ' ἀκολουθήσουν νέες δοκιμὲς νεύρων, ἐπιφυλακτικοὶ πειραματισμοί, ξεθαρρέματα, ὑποχωρήσεις, τόλμη, ἀναποφασιστικότητα. Στὴν ἐξελικτικὴ τούτη πορεία, τὴν αὐτόνομη, τῆς ταξικῆς μά-

→(Συνέχεια στὴν 4η σελίδα)

Διώχνονται οἱ ξένοι ἐργάτες

ΚΟΛΩΝΙΑ, Φλεβάρης.

Τὸ μαζικὸ διώξιμο τῶν ξένων ἐργατῶν ἀπ' τὴ Γερμανία ἔχει κιόλας ἀρχίσει. Πάνω ἀπὸ 40.000 Τοῦρκοι ἐργάτες ὑποχρεώνονται νὰ ἐγκαταλείψουν τὴ Γερμανία, ἐπειδὴ «δὲν εἶναι νόμιμοι» (ἐργάζονται χωρὶς συμβόλαια ἀπὸ τὴν Τουρκία). Ὅσον καιρὸ ὑπῆρχαν ἄφθονες δουλειὲς στὴ Γερμανία, οἱ ἀρχὲς ὑπόσχονταν νὰ τοὺς νομιμοποιήσουν μὲ «ἔκτακτο νόμο».

'Αντὶ ὅμως γιὰ τὸν «ἔκτακτο νόμο», τώρα ποὺ οἱ ἄνεργοι ἔχουν ξεπεράσει τὶς 300.000, τὸ ὁμοσπονδιακὸ ὑπουργεῖο 'Εξωτερικῶν καὶ οἱ τοπικοὶ ὑπουργοὶ τῶν ὁμοσπόνδων κρατιδίων ἀποφάσισαν στὶς 16.2.71, ὅτι «ὅσοι ξένοι δὲν ἔχουν ἔλθει νόμιμα, θεωροῦνται παράνομοι καὶ πρέπει νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν Ο.Δ. Γερμανίας».

'Ακολούθησαν (καὶ συνεχίζονται) ὀργανωμένες ἐπιδρομὲς τῆς ἀστυνομίας σὲ μέρη ὅπου ζοῦν ξένοι ἐργάτες. Ὅσοι «μὴ νόμιμοι» πιάνονται σ' αὐτὰ τὰ γερμανικὰ μπλόκα διώχνονται ἀμέσως. Τὸ νέο αὐτὸ ἀντεργατικὸ μέτρο, καὶ ὁ ἐντυπωσιακὸς τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο ἐφαρμόζεται, προετοιμάζει μὲ τὴν ψυχολογικὴ τρομοκρατία ποὺ ἀσκεῖ, τὸ ἔδαφος γιὰ ἀπολύσεις καὶ ἐκδιώξεις χιλιάδων ξένων περιλαμβανόμενων φυσικὰ καὶ τῶν 'Ελλήνων.

Οἱ οἰκοδόμοι Σερρῶν ἀνοίγουν τὸ δρόμο τῶν μαζικῶν ἀγώνων

ΑΘΗΝΑ, Φλεβάρης.

Πάνω ἀπὸ ἑκατὸ οἰκοδόμοι στὶς Σέρρες, ἀμυνόμενοι γιὰ ν' ἀναχαιτίσουν τὴν πολιτικὴ πείνας ποὺ ἔχει ἐξαπολυθεῖ ἀπὸ τοὺς ἐργοδότες καὶ τὴν χούντα, κατέβηκαν σὲ τετραήμερη ἀπεργία (1—4 Φλεβάρη) ζητώντας νὰ τοὺς πληρωθοῦν καθυστερημένα μεροκάματα δυὸ μηνῶν. 'Η οἰκοδομικὴ ἑταιρεία «'Ιόνιος», ἐναντίον τῆς ὁποίας ἔγινε ἡ ἀπεργία, τὸ θεώρησε ἀναγκαῖο, μετὰ ἀπὸ συνεννόηση καὶ μὲ τὸ ὑπουργεῖο ἐργασίας, νὰ ὑποχωρήσει.

Στὸ μεταξύ, ἐξ αἰτίας τοῦ ξαφνικοῦ καὶ δυναμικοῦ ξεσπάσματος τῆς ἀπεργίας, ἔχουν δημιουργηθεῖ διαμάχες ἀνάμεσα στὶς φατρίες τῶν ἐγκάθετων δικτατορικῶν «συνδικαλιστῶν». Συγκεκριμένα, ἐνῶ ἡ 'Ομοσπονδία Οἰκοδόμων κι ὁ «γ. γραμματέας» της Κ. Λυκιαρδόπουλος, πιεσμένη ἀπὸ τοὺς οἰκοδόμους, υἱοθέτησε ἐκ τῶν ὑστέρων τὴν ἀπεργία, τὸ ἐργατοϋπαλληλικὸ Κέντρο Σερρῶν, κατευθυνόμενο ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖο 'Εργασίας, κυκλοφόρησε ἀνακοίνωση ὅπου διαψεύδει ὅτι ὑπῆρξε ἀπεργία.

Χαρακτηριστικὸ ὅμως γεγονὸς εἶναι ὅτι, ἐνῶ οἱ συνδικαλιστικοὶ χωροφύλακες τῶν ἐργαζομένων, αἰφνιδιασμένοι καὶ ἀμήχανοι, ἄρχισαν νὰ μαλώνουν μεταξύ τους, οἱ ἀπεργοὶ οἰκοδόμοι ἐπέδειξαν τόλμη, ἀποφασιστικότητα καὶ ἀγωνιστικὸ πνεῦμα. Διέγραψαν ἔτσι ἁδρὰ τὰ νέα ψυχολογικὰ δεδομένα, ποὺ πρόκειται νὰ χαρακτηρίσουν τοὺς σκληροὺς ἀγῶνες ποὺ ἀνοίγονται μπροστά μας.

Μετὰ τὴν ἐπιτυχῆ λήξη τῆς ἀπεργίας, ἄρχισαν ἀμέσως νὰ παρατηροῦνται ἔντονες ζυμώσεις γιὰ τὴν διεξαγωγὴ ἀγώνα ἐνάντια σὲ ἀπόφαση τοῦ Ἄρειου Πάγου, ποὺ ἐπιχειρεῖ νὰ «νομιμοποιήσει» τελικὰ τὴν ὀκτάωρη καὶ ὄχι ἑπτάωρη ἐργασία γιὰ τοὺς οἰκοδόμους.

Τοῦ ΔΗΜΟΥ ΣΚΟΥΛΑΚΗ

ΛΙΓΩΤΕΡΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ «ΦΑΛΑΓΓΙΤΕΣ» !

ΑΘΗΝΑ, Φλεβάρης.

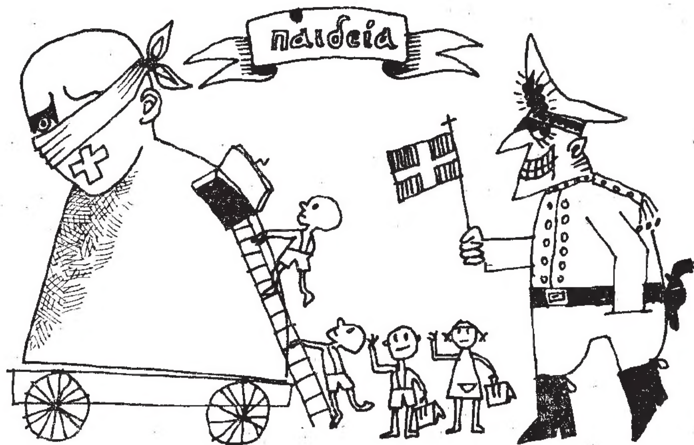
Εἴδηση ἀπὸ τὴν Ἀδὶς Ἀμπέμπα μᾶς πληροφορεῖ ὅτι «ὁ Αὐτοκράτωρ Χαϊλὲ Σελασιέ, συναντηθεὶς μετὰ τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Ἑλλ. κυβερνήσεως κ. Παττακοῦ, ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν συνεργασίας τῶν δύο χωρῶν, ἰδία εἰς τομεῖς ὅπου ἡ Αἰθιοπία ὑστερεῖ ὡς ἡ παιδεία καὶ ἡ τεχνολογία».

Θαυμαστὴς τῆς χουντικῆς παιδείας ὁ ἀφρικανὸς αὐτοκράτορας, καὶ μὲ τὸ δίκιο του: Μόλις δυὸ μέρες πρίν, στὴν Ἀθήνα εἶχε ὑπογραφτεῖ Νομοθετικὸ Διάταγμα μὲ τὸ ὁποῖο καταργήθηκαν πέντε Παιδαγωγικὲς Ἀκαδημίες (Ἀθήνας, Πειραιᾶ, Θεσσαλονίκης, Καρδίτσας καὶ Ρόδου), συνεπεία τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Σκιπίων Παττακὸς δὲν θεώρησε, σύμφωνα μὲ παλαιότερες δηλώσεις του, τὴν ἑξάχρονη ὑποχρεωτικὴ φοίτηση σὰν ἀναγκαία.

Ἐξ ἄλλου, ὁ τρόμος μὲ τὸν ὁποῖο ἀντιμετωπίζουν οἱ δικτάτορες τὴν δύναμη τῆς μόρφωσης καὶ τὸν ἐπαναστατικὸ χαρακτήρα τῆς Παιδείας, φαίνεται καὶ στὴν προσπάθεια «στρατιωτικοποίησης» τῆς μαθητικῆς ζωῆς: Ἐγκύκλιος τοῦ «ὑπουργοῦ» Παιδείας Σιώρη καθιστᾶ ἀναγκαστικὴ τὴν ὀργάνωση τῶν μαθητῶν σὲ κανονικοὺς σχηματικοὺς σχηματισμοὺς γιὰ συμμετοχὴ μέσα σὲ καθορισμένα (ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖο) πλαίσια στὴ σχολικὴ καὶ ἐξωσχολικὴ ζωή. Ἡ ἐγκύκλιος μιλάει γιὰ συμμετοχὴ (μὲ σπρώξιμο τῶν διδασκάλων καὶ καθηγητῶν) στοὺς Ἄλκιμους, στοὺς προσκόπους καὶ στὰ κατηχητικά. Μιλάει γιὰ δενδροφυτεύσεις καὶ ἐράνους, γιὰ «φιλαλλήλους πράξεις» καὶ «ἐθνικοθρησκευτικὰς ἐκδηλώσεις». Τονίζει ἐπίσης, ὅτι οἱ ἐκπαιδευτικοὶ πρέπει μὲ ζῆλο νὰ ριχτοῦν στὴν ἐφαρμογὴ τῆς χιτλερικῆς ἐγκυκλίου, γιατὶ ἡ ἐπίδοσή τους στὸν τομέα αὐτὸ θὰ ληφθεῖ σοβαρὰ ὑπ' ὄψη κατὰ τὴν σύνταξη ὑπηρεσιακῶν ἐκθέσεων. Ὑπογραμμίζει, τέλος, ἡ ἐγκύκλιος ὅτι «ἐπιβάλλεται οὐχὶ μόνον ἄκρα περίσκεψις ὡς πρὸς τὴν παροχὴν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν, ἀλλὰ καὶ διαρκὴς καὶ ὑπεύθυνος παρακολούθησις...».

Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι ἡ ἐγκύκλιος αὐτὴ ἀποτελεῖ σπασμωδικὸ διοικητικὸ μέτρο, μετὰ ἀπὸ τὸ πρόσφατο κῦμα μαθητικῶν καὶ φοιτητικῶν ἐκδηλώσεων τόσο στὰ γνωστὰ γεγονότα τῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν «Γούντστοκ» καὶ «Φράουλες καὶ Αἷμα», ὅσο καὶ μεμονωμένων συμβάντων σὲ κατὰ τόπους Γυμνάσια, ὅπως στὸ Η' Μικτὸ Γυμνάσιο Πατησίων, ὅπου μαθητὲς χρησιμοποίησαν κοκταίηλ Μολότωφ γιὰ νὰ κάψουν τὸ γραφεῖο τοῦ γυμνασιάρχη, ἀφοῦ προηγουμένως εἶχαν γεμίσει τοὺς ἐξωτερικοὺς τοίχους τοῦ σχολείου μὲ ἀντιδικτατορικὰ συνθήματα.

Ἐπιπλέον, πολλοὶ ἐκπαιδευτικοὶ ἔχουν διατυπώσει τὴν ὑποψία ὅτι ἡ νέα αὐτὴ ἐγκύκλιος στρέφεται ὄχι μόνο ἐναντίον τῶν μαθητῶν, ἀλλὰ ἐπίσης ἐναντίον τῶν δασκάλων καὶ καθηγητῶν, οἱ ὁποῖοι στὴν συντριπτικὴ πλειοψηφία τους, ἀλλὰ καὶ στὰ ἐπαγγελματικά τους ὄργανα ἔχουν ἐκμεταλλευτεῖ κάθε εὐκαιρία νὰ ἐκδηλώσουν τὴν ἀντίθεσή τους πρὸς τὸ καθεστὼς καὶ τὴν σκοταδιστικὴ πολιτική του. Κριτήριο ἐπαγγελματικῆς ἱκανότητας κατὰ τὸ ὑπουργικὸ φιρμάνι, δὲν εἶναι πιὰ οἱ διδακτικὲς ἱκανότητες τῶν ἐκπαιδευτικῶν, ἀλλὰ ἡ ἐπίδοσή τους στὰ καθήκοντα ἀστυνόμευσης καὶ φασιστικοποίησης τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος.

Σκίτσο τῆς ΣΤΕΛΛΑΣ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Ἡ Γραμματεία τῆς Ε.Φ.-Ε.Ε. μᾶς ἔστειλε χειρόγραφη ἀνακοίνωση, ποὺ ἀσκεῖ κριτικὴ στὸ δημοσίευμα τῆς «ΜΑΜΗΣ» γιὰ τὸ συνέδριο τῆς Κοπεγχάγης. Δυστυχῶς τὸ κείμενο χάθηκε κατὰ τὴν ταχυδρομική του ἀποστολὴ ἀπὸ τὴ Γαλλία στὴ Γερμανία — μαζὶ μὲ ἄλλη ὕλη τῆς ἐφημερίδας μας. Παρακαλοῦμε τοὺς συντάκτες του, ἂν εἶναι δυνατὸν νὰ ξαναγράψουν τὸ κείμενο καὶ νὰ μᾶς τὸ ξαναστείλουν.

περισκοπιο

● ΕΝΘΑΡΡΥΜΕΝΗ ἀπὸ τὴν —ἐντυπωσιακὴ — πρώτη της ἐπιτυχία, ἡ ἐπιχείρηση «18 Κείμενα» προχωρεῖ σὲ νέα «ἀντιστασιακὴ» ἐξόρμηση. Πρὶν λίγες μέρες κυκλοφόρησε στὴν Ἀθήνα — καὶ διαφημίζεται ἤδη διεθνῶς — πολυτελὴς τόμος ὑπὸ τὸν τίτλο «Νέα Κείμενα».

Στὸν τόμο αὐτὸ περιέχονται κείμενα εἴκοσι Ἑλλήνων συγγραφέων. Στὸν πρόλογο, οἱ ἐκδότες σημειώνουν ἀνάμεσα σ' ἄλλα:

«Πιστεύουμε ὅτι ἡ ἔκδοση τέτοιων κειμένων, σ' αὐτοὺς τοὺς κρίσιμους καιρούς, συμβάλλει στὸ σωστὸ προσδιορισμὸ τῶν προβλημάτων μας καὶ μᾶς βοηθάει νὰ τ' ἀντιμετωπίσουμε πιὸ ἀποτελεσματικά. Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ὁ ἀναγνώστης δὲν χρειάζεται περαιτέρω ἐξηγήσεις».

Πραγματικά, ὁ ἀναγνώστης δὲν χρειάζεται καμμιὰ ἐξήγηση, γιὰ τὸ πῶς, λόγου χάρη, μαζὶ μὲ ποιήματα τοῦ Γιάννη Ρίτσου, τοῦ Κώστα Βάρναλη, τοῦ Μάρκου Αὐγέρη καὶ τοῦ Γιεφτουσένκο, δημοσιεύεται «μελέτη» τοῦ κ. Ι. Πεσμαζόγλου γιὰ τὶς ἀνασταλτικὲς ἐπιπτώσεις ποὺ ἔχει στὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη, ἡ ἔλλειψη ἐλευθερίας στὰ δικτατορικὰ καὶ κομμουνιστικὰ καθεστῶτα!

★

● ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ τώρα καὶ στὰ ἑλληνικὰ τὸ βιβλίο τοῦ Ἑλληνοαμερικανοῦ πράκτορα τῆς CIA Γ. Κούσουλα «Ἡ ἡττημένη ἐπανάσταση», μὲ θέμα τὸν ἀνταρτοπόλεμο στὴν Ἑλλάδα. Ἀνάμεσα σ' ἄλλα «ἀποκαλυπτικά», ὁ «σοβιετολόγος» Κούσουλας ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ Στάλιν εἶχε σαφῶς ταχθεῖ ἐνάντια στὸ ἑλληνικὸ ἀντάρτικο καὶ τὄχε δηλώσει κατηγορηματικὰ στὸν Δ. Παρτσαλίδη—ὅταν στάλθηκε ἀπὸ τὸ Ζαχαριάδη (εἰδικὰ γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ) στὴ Μόσχα, τὸ Γενάρη τοῦ 1946.

Ἕνα χρόνο μετὰ τὴ δικτατορία, κάπου στὴ Δυτ. Εὐρώπη, κάποιο στέλεχος τοῦ ἀντικολιγιαννικοῦ ΚΚΕ — ἀπὸ τὰ νεώτερα — εἶπε στὸν Δ. Παρτσαλίδη:

«Μπάρμπα-Μῆτσο, γιατὶ δὲν κάθεσαι νὰ γράψεις ὅσα ἔζησες; Εἶσαι ἡ ζωντανὴ ἱστορία τοῦ κινήματος. Πῶς ἀλλιῶς θὰ μάθουμε, ἐπὶ τέλους, πῶς φτάσαμε στὸ Λίβανο, τὴ Βάρκιζα καὶ τὸ Γράμμο; Δὲν βρίσκεις ὅτι αὐτὸ θὰ ἦταν ἡ σημαντικώτερη προσφορά σου, αὐτὴ τὴ στιγμή, στὸ κίνημα;»

Ἡ ἀπάντηση τοῦ ὑπερεβδομηντάχρονου καὶ μὲ ρόλο πρωταγωνιστοῦ σὲ κρίσιμες φάσεις τοῦ κινήματος μπάρμπα-Μήτσου, ἦταν ἀποστομωτική:

«Δὲν τὸ πῆρα ἀκόμη ἀπόφαση, νὰ βγῶ στὴ σύνταξη»...

★

● Ὁ ... ΙΣΟΘΕΟΣ Στέλιος Παττακός, στὴν πρόσφατη ἀφρικανικὴ ἐκστρατεία του δήλωσε στὴν Ἀδὶς Ἀμπέμπα, ἐνώπιον τοῦ Χαϊλὲ Σελασιέ: «Σπεύδομεν νὰ ἐκφράσωμεν εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν Μεγαλειότητά Σας τὴν βαθεῖαν μας ἱκανοποίησιν, διότι μᾶς παρεσχέθη τὸ προνόμιον νὰ πατῶμεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτῆς τῆς ἐνδόξου χώρας σας, ἥτις ἵσταται ὡς παγκόσμιον σύμβολον πλέον τῶν 3.000 ἐτῶν ὑπερηφάνου ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἐλευθερίας... Ἤλθομεν ἐδῶ διὰ νὰ ἀποτίσωμεν φόρον τιμῆς εἰς τὸ ἀδάμαστον πνεῦμα τῆς Αὐτοκρατορικῆς Σας Μεγαλειότητος καὶ νὰ ἀπολαύσωμεν τὴν φιλοξενίαν τῆς χώρας Σας, ὡς οἱ ἀρχαῖοι θεοί μας ἐσυνήθιζον νὰ πράττουν εἰς τὴν ἀρχαιότητα»!

★

● Ἡ «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΛΛΑΔΑ» (28.1.71) σὲ ἄρθρο τιτλοφορούμενο «Τὸ φακέλωμα καὶ οἱ ἀντάρτες τῶν πόλεων στὶς Ἡνωμ. Πολιτεῖες», παρουσιάζει τοὺς «Μετεωρολόγους» σὰν «ὀργάνωση μαρξιστικὴ μὲ χιλιάδες μέλη» καὶ τὴν τρομοκρατική τους τακτικὴ σὰν «τὴν μεγαλύτερη στὴν οὐσία νίκη τῶν ἀκατάβλητων Βιετκόγκ»(!) Ἂν καὶ δὲν τὸ περιμένουμε ἀπὸ τοὺς ἐκδότες τῆς «Ε.Ε.» νὰ εἶναι ἐνήμεροι τοῦ χαρακτῆρα τῶν διάφορων ξένων ἐπαναστατικῶν κινημάτων (τόσο χρόνο τοὺς τρώει τὸ φλερτάρισμα μὲ τὶς καπιταλιστικὲς κυβερνήσεις), ἐκπλαγήκαμε ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι διαφημίζουν σὲ ἄρθρο χιλίων λέξεων, ἕνα κίνημα ἀμφίβολης κατεύθυνσης καὶ περισσότερο ἀμφίβολων μεθόδων.

Οἱ «Μετεωρολόγοι» ξεπήδησαν ἀπὸ τὸν SDS σὰν μιὰ ἀναρχικὴ ἀντιπρολεταριακὴ φράξια. Ἡ πολιτική τους βασίζεται στὴν ὑπόθεση ὅτι οἱ ἀμερικανοὶ ἐργάτες ἔχουν γίνει ἕνα μὲ τὸ καπιταλιστικὸ σύστημα καὶ ὅτι ἡ ἐπανάσταση εἶναι δυνατὸ νὰ γίνει μονάχα ἀπὸ ξεριζωμένα ἀταξικὰ καὶ γκανγκστερικὰ στοιχεῖα. Μέσα στὸ SDS εἶχαν σαμποτάρει κάθε προσπάθεια γιὰ δημιουργία συμμαχιῶν μὲ ἐργάτες, καὶ σὲ πολλὲς περιπτώσεις ἐνέργησαν σὰν αὐτόκλητοι ἀπεργοσπάστες. Στὸ τελευταῖο τους ἀνοιχτὸ συνέδριο, ἕνας ἀπὸ τοὺς ἡγέτες τους, ὁ Τζῶν Τζάκομπς διακήρυξε ὅτι «οἱ λευκοὶ ἐργάτες πρέπει νὰ τιμωρηθοῦν, ἀκόμα κι ἂν χρειαστεῖ νὰ τοὺς ὑποτάξουμε στὸ φασισμό».

«Μαρξιστικὴ ὀργάνωση» καὶ «μεγάλη νίκη»... κατὰ τὴν «Ἐλεύθερη Ἑλλάδα».

★

● ΕΡΜΑΦΡΟΔΙΤΗ ὑπῆρξε ἡ στάση τοῦ κυπριακοῦ ΑΚΕΛ ὡς πρὸς τὴ διάσπαση τοῦ «ἀδελφοῦ» ΚΚΕ. Μέχρι τώρα, ἡ κυπριακὴ κομμουνιστικὴ ἡγεσία ἀπέφυγε νὰ πάρει θέση ἀνοιχτὰ ὑπὲρ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης κλίκας καὶ κάθε τόσο μιλάει γιὰ τὴν ἀνάγκη νὰ ἀποκατασταθεῖ ἡ ἑνότητα τοῦ ΚΚΕ. Τὸ φαινόμενο ἦταν ἀνεξήγητο. Πῶς γίνεται τὸ μέχρι δουλικότητας σοβιετόφιλο ΑΚΕΛ, ὄχι μόνο νὰ μὴ τάσσεται ἀνοιχτὰ ὑπὲρ τοῦ σοβιετοδίαιτου Κολιγιάννη, ἀλλὰ καὶ νὰ τηρεῖ—εὐνοϊκὴ γιὰ τοὺς Παρτσαλιδικοὺς—«οὐδετερότητα»; Μιὰ ἐξήγηση — ἀρκετὰ λογική—μᾶς δίνει ἀναγνώστης μας ἀπὸ τὴ Μόσχα: ὁ κ. Ἐζεκίας Παπαϊωάννου ἀπό... κατακλυσμοῦ Γενικὸς Γραμματέας τοῦ ΑΚΕΛ—φιλοδοξεῖ νὰ γίνει ὁ ἀδιαφιλονίκητος ἡγέτης τοῦ ἑνιαίου ἑλληνικοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, ὅταν, μὲ τὸ καλό, γίνει ἡ Ἕνωση τῆς Κύπρου μὲ τὴν μητέρα Ἑλλάδα. Αὐτὸ τὸ ξέρει καλὰ ὁ Κολιγιάννης—καὶ οἱ... Σοβιετικοί ! Ἐξ οὗ καὶ ὁ σκυλοκαυγᾶς, ποὺ ἐνδεχομένως θὰ ξεσπάσει καὶ στὰ φανερά...

Τέχνη καὶ δικτατορία

ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ ΚΡΙΤΑ

Πολλὲς συζητήσεις καὶ ποικίλες ἀντιδράσεις προκάλεσε ἕνα κείμενο στὸ προηγούμενο φύλλο μας, ποὺ ἀναφέρεται στὸ ἀνέβασμα τοῦ «Κοριοῦ» τοῦ Μαγιακόφσκυ ἀπὸ τὸν Ἀλέξη Σολωμό, στὴν Ἀθήνα. Ἡ Νίκη Κρίτα, ποὺ εἶχε γράψει τὸ κείμενο, ἐπανέρχεται, δίνοντας στὸ παρακάτω κείμενο πιὸ ὁλοκληρωμένα τὶς ἀπόψεις της. Φυσικά, τὸ θέμα εἶναι καὶ μεγάλο καὶ καυτὰ ἐπίκαιρο. Συνεπῶς, ἡ συζήτηση παραμένει ἀνοιχτή.

ΠΡΕΠΕΙ νὰ ὑπάρχει τέχνη στὴν ὑπὸ δικτατορία Ἑλλάδα; Τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι ἂν πρέπει ἢ ὄχι. Ἡ τέχνη δὲν δημιουργεῖται κατ' ἐπιταγήν. Ὑπῆρχε καὶ ὑπάρχει. Ἀλλοτριωμένη ἢ ὄχι, μὲ τὴν μορφὴ ἀρχαίας θρησκευτικῆς τελετῆς ἢ μοντέρνου θεάτρου εἶναι ἡ ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου ποὺ βρίσκει ἐκπλήρωση στὴν καλλιτεχνικὴ δημιουργία, ἡ δύναμη ποὺ ἔχει γιὰ νὰ τὸ πετύχει, ἡ συναίσθηση τῆς ἀνάγκης καὶ τῆς δύναμης καὶ τέλος ἡ ἐνέργεια (δημιουργία). Αὐτὴ ἡ διαλεχτικὴ σχέση μᾶς ἀφαιρεῖ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τῆς κατάλληλης στιγμῆς— πρέπει ἢ ὄχι — καὶ ἀπαντᾶ στὸ ἐρώτημα, ἂν ὑπάρχει τέχνη τώρα στὴν Ἑλλάδα. Ἀναμφισβήτητα ναί. Εὐαίσθητος στὶς ἐπιρροές, ὄχι μόνο τῶν ἀναγκῶν του ἀλλὰ καὶ τῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν, ὁ καλλιτέχνης, συναισθάνεται αὐτὴ τὴν ἐπίδραση ἐνῶ δημιουργεῖ — ὁπότε τὸ ἀποτέλεσμα, δηλ. τὸ ἔργο τέχνης, εἶναι καὶ ἀποτέλεσμα τῆς συγκεκριμένης διαλεχτικῆς σχέσης.

✣

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ βρίσκεται ἐδῶ. Ἦταν τὸ ἀνέβασμα τοῦ «Κοριοῦ» τοῦ Μαγιακόφσκυ ἀπὸ τοὺς κ.κ. Σολωμὸ καὶ Γκιωνάκη ἀποτέλεσμα ὅλης αὐτῆς τῆς προεργασίας; Ἂς δοῦμε τὸ θέμα πιὸ συγκεκριμένα. Οἱ κοινωνικὲς συνθῆκες ποὺ ἐπέδρασαν στὸν Μαγιακόφσκυ εἶναι αὐτὲς ποὺ δημιούργησε ἡ Σοβιετικὴ Γραφειοκρατία. Μὲ τὸ ἔργο του ἀσκεῖ κριτική. Γιὰ τοὺς κομμουνιστὲς ἡ κριτικὴ δὲν ἐξαντλεῖται στὴν παρουσίαση ἑνὸς προβλήματος καὶ τῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν ποὺ τὸ δημιούργησαν. Ἔχει συγκεκριμένο σκοπὸ τὴν ἀλλαγὴ αὐτῶν τῶν συνθηκῶν. Ἡ δικτατορία καὶ οἱ κοινωνικὲς συνθῆκες σήμερα στὴν Ἑλλάδα, καθὼς καὶ ἡ ἀνάγκη γιὰ καλλιτεχνικὴ δημιουργία ἐπιδροῦν καὶ στὸ σκηνοθέτη κ. Σολωμό, πού, συναισθανόμενος αὐτὴ τὴν ἐπίδραση, ἐνεργεῖ. Πῶς; Ἀνεβάζοντας τὸν «Κοριό».

✣

Η ΕΝΕΡΓΕΙΑ αὐτὴ ἔχει δύο πιθανὲς ἐξηγήσεις. Ἡ πρώτη: Δεχόμενος τὴν παγκοσμιότητα τῆς τέχνης καὶ τὶς «αἰώνιες ἀλήθειες» ποὺ ἐκφράζει, ὁ σκηνοθέτης ἀνεβάζει τὸν «Κοριό». Ἡ παγκοσμιότητα μπαίνει στὰ στενὰ Ἑλληνικὰ Πλαίσια. Ἡ κριτικὴ ἔχει συγκεκριμένο ἀντικείμενο. Ποιὸν κριτικάρει καὶ τί θέλει νὰ ἀλλάξει ὁ σκηνοθέτης; Τοὺς γραφειοκράτες τοῦ ΚΚΕ; Καὶ τί σημαίνει ἀλλαγή; Γιὰ τὸν ποιητὴ — δημιουργὸ Μαγιακόφσκυ σημαίνει Ἐπαναστατικὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα καὶ πραγματικὰ σοσιαλιστικὸ καθεστώς. Αὐτὸ εἶναι ποὺ ἐπιδιώκει καὶ ὁ συγκεκριμένος σκηνοθέτης; Ἀπόδειξη ἢ ἔνδειξη τέτοια δὲν ὑπάρχει.

Ἐδῶ νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἐξεταστεῖ καὶ τὸ ἐρώτημα ἂν εἶναι καλύτερα νὰ βλέπει ὁ κόσμος Μαγιακόφσκυ παρά... Γκόλφω. Καὶ πάλι νομίζω ὅτι τὸ θέμα δὲν τοποθετήθηκε σωστά. Ἡ κ. Παξινοῦ ἂν δὲν ἔπαιζε Λόρκα θὰ ἔπαιζε Σαίξπηρ, — τὴν λαίδη Μάκβεθ π.χ. — καὶ ὄχι Γκόλφω. Δὲν νομίζω ὅτι τὰ ἔργα τοῦ Θεάτρου Τέχνης εἶναι τοῦ ἐπιπέδου τῆς Γκόλφως. Τὸ ἐρώτημα θὰ ἦταν σωστότερο ἂν ἔμπαινε ὡς ἑξῆς: «Δὲν εἶναι καλύτερα ἀντὶ τῶν «ἀκίνδυνων»— κατὰ τὴν γνώμη τῆς κυρίαρχης τάξης — θεατρικῶν συγγραφέων, νὰ παίζονται τὰ ἔργα ἐκείνων ποὺ κριτικάρουν τὸ κοινωνικὸ σύστημα καὶ τὶς ἀξίες ποὺ δημιουργεῖ;» Βεβαίως ναί. Ἀλλὰ τότε μόνο, ὅταν ἀντιμετωπίζονται σὰν τέτοιοι συγγραφεῖς, ὅταν τονίζεται ἡ πολιτική τους θέση. Ἀλλοιῶς, ποιὸς λόγος ὑπάρχει νὰ τοὺς προβάλουμε καὶ μάλιστα σὰν φωτεινὲς ἀναλαμπὲς στὸν σκοταδισμὸ ποὺ δημιούργησε ἡ χούντα; Χρησιμοποιεῖς τὶς «ρωγμὲς» σὰν ἕνα ἀπὸ τὰ μέσα προβολῆς τῶν ἰδεῶν σου, τῆς πολιτικῆς σου, τῆς τέχνης ποὺ σὲ ἐκπροσωπεῖ, ὅταν ὑπάρχει τὸ κίνημα ποὺ θὰ ἀξιοποιήσει αὐτὴ τὴ δουλειά.

✣

ΑΣ ΕΡΘΟΥΜΕ τώρα στὴν ἀλλοτρίωση, ποὺ ἐξηγεῖ τὴ δεύτερη καὶ πιὸ πιθανὴ ἐκδοχή. Στὴ σύγχρονη καπιταλιστικὴ κοινωνία ὁ «παραγωγὸς» — δημιουργὸς (καλλιτέχνης) δὲν ἔχει προσωπικὲς σχέσεις μὲ τὸν «καταναλωτή». Οἱ σχέσεις ἔχουν γίνει κοινωνικὲς σχέσεις, μεταξὺ τῶν προϊόντων ἐργασίας. Ἔτσι ὁ παραγωγὸς (Μαγιακόφσκυ) ἀπομονώνεται. Ἡ διαλεχτικὴ σχέση (ἀνάγκη, κοινωνικὴ ἐπίδραση, συναίσθηση, ἐνέργεια) ἀγνοεῖται, ἡ ἔμφαση τοῦ Μαγιακόφσκυ «τέχνη ἀπὸ τὶς μᾶζες καὶ γιὰ τὶς μᾶζες» δὲν προβληματίζει κανένα. Τὸ μόνο ποὺ μένει εἶναι τὸ προϊὸν ἐργασίας. Τὸ ἀντικείμενο. Τὸ ἀντικείμενο, ποὺ χρησιμοποιεῖται ἀπὸ τὸν «καταναλωτή». Γιὰ ποιὸ λόγο; Γιὰ τὴν δημιουργία τέχνης. Τέχνη σὰν αὐτοσκοπός. Τέχνη γιὰ τὴν Τέχνη. Ἂν κοιτάξουμε τὸ περιοδικὸ «Θέατρο» (ἀριθ. 29—30, ἀφιέρωμα στὸ Λόρκα) ὑπάρχει ἕνα κείμενο τῆς κ. Παξινοῦ μὲ τίτλο «Ἡ Μεσογειακὴ Μπερνάρντα». Ἀναφέρεται στὴ δουλειά της πάνω στὸ συγκεκριμένο ἔργο καὶ ποὺ δὲν ἀναφέρεται καθόλου στὸ Λόρκα καὶ στὴν θέση του πάνω στὸ συγκεκριμένο κοινωνικὸ πρόβλημα ποὺ θίγεται στὸ «Σπίτι τῆς Μπερνάρνα Ἄλμπα». Τὸ πνεῦμα ὅλου τοῦ κειμένου φαίνεται στὴν παρακάτω φράση: «Ρίχτηκα μὲ πάθος στὴν σπουδὴ τοῦ ρόλου ποὺ ἔνοιωθα πὼς μοῦ πήγαινε πολύ». Εἶναι ἀλήθεια λυπηρὸ ὅτι ἄνθρωποι τόσο ἀξιόλογοι δὲν ἀνήκουν στὴν πρωτοπορία. Ἀλλὰ γεγονός.

✣

ΥΠΑΡΧΕΙ ἕνα ποίημα τοῦ Μπρέχτ, ποὺ ἐνισχύει τὶς θέσεις αὐτοῦ τοῦ σημειώματος. «Τὸ κάψιμο τῶν βιβλίων» ἀναφέρεται σ' ἕνα ποιητὴ ποὺ τὸ ὄνομά του δὲν περιλήφθηκε στὸν κατάλογο τῶν ἀπαγορευμένων βιβλίων στὴν χιτλερικὴ περίοδο, καὶ τελειώνει ὡς ἑξῆς:

Μὴ μ' ἀφήνετε ἀπ' ἔξω. Πάντα
τὴν ἀλήθεια δὲν εἶπα στὰ βιβλία
μου; Καὶ τώρα
μὲ μεταχειρίζεστε σὰν ψεύτη. Σᾶς
διατάζω:
Κάψτε με !

ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΧΟΥΝΤΙΚΟΥ ΠΡΟΞΕΝΟΥ

ΑΜΒΟΥΡΓΟ, Φλεβάρης.

ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ τοῦ Φλεβάρη, ὁ ἕλληνας πρόξενος στὸ Ἀμβοῦργο εἶχε μιὰ συνομιλία μὲ τὸ διευθυντὴ τοῦ δικονομικοῦ τμήματος τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν κ. Σούλτς. Ὁ κ. Κ. Πολίτης ἀπαίτησε ἀπ' τὶς γερμανικὲς ἀρχὲς νὰ διώξουν ὅλους ἐκείνους τοὺς Ἕλληνες ἀπ' τὴ Γερμανία ποὺ εἴτε γιὰ πολιτικοὺς εἴτε γιὰ ἐπαγγελματικοὺς λόγους δὲν ἔχουν ὑπηρετήσει στὸ στρατό. Ὅταν ὁ κ. Σούλτς τοῦ ἐξήγησε ὅτι αὐτὸ δὲν εἶναι καὶ τόσο εὔκολο νὰ γίνει, ὁ κ. Πρόξενος ἐντελῶς ἔξαλλος καὶ μὲ ὕφος παπαδοπουλικὸ ἄρχισε νὰ τσιρίζει καὶ νὰ χτυπάει ἐπάνω στὸ τραπέζι: «Ἐπιτέλους, ἡ Γερμανία πρέπει νὰ ἐφαρμόσει δικαιοσύνη, γιατὶ διαφορετικὰ θὰ κλείσω τὸ προξενεῖο».

Κατὰ τὰ ἄλλα, ὁ χουντικὸς πρόξενος στὸ Ἀμβοῦργο ἔχει δημιουργήσει γύρω του μιὰ ἀπατηλὴ ἀτμόσφαιρα ἐλευθεριότητας καὶ χαριεντισμοῦ καὶ προσπαθεῖ νὰ δώσει ἐντύπωση «καλοῦ παιδιοῦ». Στὶς ἀφελέστερες παρυφὲς τῶν ἀριστερῶν τῆς παροικίας κυκλοφορεῖ ἡ ἰδέα ὅτι «σὰν ἄνθρωπος ὁ κ. Πολίτης εἶναι φιλικὸς ἀλλὰ σὰν ὑπάλληλος, στὸ κάτω-κάτω τῆς γραφῆς, εἶναι ἀναγκασμένος νὰ κάνει τὸ καθῆκον τους».

Ὅσο γιὰ τὴ χούντα, λέει ὁ Πολίτης: «Βρὲ παιδιά, ἐσεῖς τὴ λέτε χούντα. Ἐμεῖς τὴ λέμε ἐθνικὴ κυβέρνηση, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν πειράζει».

Α. Ι. Σ.

Η «ΜΑΜΗ» ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΑΠΟΡΡΗΤΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟ ΤΟΥΣ

Ἀντεργατικὴ συνωμοσία τῶν Γερμανῶν ἐργοδοτῶν

Ὁλόκληρος ὁ ἀπεργοσπαστικὸς μηχανισμὸς

ΕΝΑ ΑΠΟΡΡΗΤΟ ἔγγραφο τῆς γερμανικῆς Ὁμοσπονδίας Ἑνώσεων Ἐργοδοτῶν—Μεταλλοβιομηχανίας, ὅπου δίνονται ὁδηγίες γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ἀνεπίσημων ἀπεργιῶν, ἔπεσε στὰ χέρια τῆς ἐφημερίδας μας. Ψίθυροι καὶ φῆμες γιὰ τὴν ὕπαρξη τοῦ συνωμοτικοῦ αὐτοῦ κειμένου ὑπῆρχαν ἀπὸ καιρό. Ὡστόσο, ἡ Ὁμοσπονδία Γερμανικῶν Συνδικάτων καὶ τὸ Γερμανικὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα (ποὺ κατὰ πληροφορίες μας ἔχουν στὰ χέρια τους τὸ ντοκουμέντο), οὔτε κὰν σκέφτηκαν νὰ λάβουν μέτρα ἐνάντια στὴ νέα αὐτὴ πρόκληση τῶν ἐργοδοτῶν. Ὁ λόγος εὐνόητος: Ἡ συνδικαλιστικὴ γραφειοκρατία ἐχθρεύεται τὶς ἀνεπίσημες ἀπεργίες ὅσο τὶς ἐχθρεύονται κι οἱ ἐργοδότες. Τὸ δὲ Γ.Κ.Κ. ὑποστηρίζει χωρὶς ὅρους τὰ πουλημένα συνδικάτα μέσα στὰ πλαίσια τοῦ ἡττοπαθοῦς «Προγράμματος Δημοκρατικῆς Ἀνανέωσης»!

Παραθέτουμε χωρὶς σχόλια, μερικὰ ἀποσπάσματα, ποὺ ἀπὸ μόνα τους δίνουν τὸ πνεῦμα τοῦ κειμένου. Στὴν εἰσαγωγὴ ἀναφέρεται ὅτι «ἀνεπίσημες ἀπεργίες εἶναι, κατὰ τὸ νομικό μας σύστημα, «παράνομες» καὶ γιὰ τὴν ὕπαρξή τους, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, «...εὐθύνονται καὶ ριζοσπαστικὲς πολιτικὲς γκροῦπες μὲ τὴν προπαγάνδα τους». Γι' αὐτό, τὸ ἔγγραφο συνιστᾶ στοὺς ἐργοδότες νὰ στήσουν ἕνα «κατάλληλο πληροφοριακὸ δίκτυο» γιὰ νὰ ἐξακριβώνουν τὴν δυσαρέσκεια τῶν ἐργατῶν, ἐνῶ παράλληλα τονίζει ὅτι «...ριζοσπαστικοὶ ἐργάτες ἢ ὁμάδες ἐργατῶν θὰ πρέπει νὰ παρακολουθοῦνται ἰδιαίτερα».

ΤΡΟΠΟΣ ΕΠΕΜΒΑΣΗΣ

Γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς ἀνεπίσημης ἀπεργίας μέσα στὸ ἐργοστάσιο, οἱ ἐργοδότες λαβαίνουν ἕνα σωρὸ μέτρα. Πρῶτα ἀπ' ὅλα, συνιστᾶται στὴν φίρμα νὰ ἔρθει ἀμέσως σ' ἐπαφὴ μὲ τὴν ὁμοσπονδία Ἑνώσεων Γερμανῶν Ἐργοδοτῶν.

ΤΟΥ Α. Ι. ΣΤΑΘΑΚΗ

«Θὰ πρέπει νὰ ὑπάρχουν ἐφεδρικοὶ ἀσύρματοι ἢ να εγκατασταθοῦν κρυφὰ τηλέφωνα μέσα στὸ ἐργοστάσιο, ὥστε νὰ ὑπάρχει πάντοτε σίγουρη ἐπικοινωνία ἀνάμεσα στὴ διεύθυνση καὶ στοὺς (ἀνώτερους) ὑπαλλήλους. Γιὰ ἀνακοινώσεις πρὸς τὸ προσωπικὸ θὰ πρέπει νὰ ὑπάρχουν μεγάφωνα καὶ ἕνας κατάλογος μὲ τὶς διευθύνσεις τοῦ προσωπικοῦ. Ἐν ἀνάγκη νὰ εἶναι κρυμμένος ὁ κατάλογος ἔξω ἀπὸ τὴν ἑταιρεία».

Κατὰ τὴν ἐπέμβασή τους, γράφει τὸ ἔγγραφο, «οἱ ἐργοδότες ποτὲ δὲν πρέπει νὰ ὑπεισέρχονται στὰ αἰτήματα τῶν ἐργατῶν κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἀπεργίας, γιατὶ ὑπάρχει κίνδυνος νὰ τοὺς ἐνθαρρύνουν γιὰ νέα αἰτήματα καὶ νὰ συνεχιστεῖ ἡ ἀπεργία».

Ἐπίσης «ὅλα τὰ μέσα ποὺ θὰ ἦταν δυνατὸ νὰ ὑποβοηθήσουν τὴν ἀνεπίσημη ἀπεργία πρέπει νὰ μπλοκαριστοῦν· τὰ κεντρικὰ μεγάφωνα νὰ κλειστοῦν, νὰ προστατευθεῖ ἡ κεντρικὴ ἐγκατάσταση τηλεφώνων, νὰ κλειδωθοῦν οἱ χῶροι συνελεύσεων, τὰ αὐτοκίνητα νὰ κλεισθοῦν στὰ γκαράζ. Μὲ κάθε τρόπο πρέπει νὰ ἐξασφαλιστεῖ ἡ ἐπικοινωνία τῆς διεύθυνσης πρὸς τὰ ἔξω. Οἱ ἔξοδοι τῆς φίρμας νὰ προφυλαχτοῦν... γιὰ τοὺς ξένους ἐργάτες πρέπει νὰ ὑπάρχει διερμηνέας σὲ ἐπιφυλακή... καὶ ἐν ἀνάγκη πρέπει νὰ καλεστοῦν ἀντιπρόσωποι τῶν πρεσβειῶν ἢ προξενείων, γιατὶ αὐτοὶ συνήθως καθησυχάζουν τοὺς ξένους ἐργάτες».

Ἐπίσης σοβαρὸ πολὺ εἶναι «νὰ δίνεται πάντοτε ἡ εὐκαιρία στοὺς ἀπεργοσπάστες· νὰ ἐργάζονται» — πρᾶγμα ποὺ «πρέπει μὲ κάθε τρόπο» νὰ κατορθώνεται.

ΤΟ ΣΠΑΣΙΜΟ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΑΜΕΣΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ὁ ἐργοδότης «νὰ ἀπευθυνθεῖ προσωπικὰ στοὺς καθοδηγητὲς τῆς ἀπεργίας γιὰ νὰ τοὺς ξεσκεπάσει ἀπὸ τὴν ἀνωνυμία» καὶ νὰ τοὺς ξεχωρίσει ἀπὸ τὰ πλήθη τῶν ἄλλων ἐργατῶν. «Νὰ ἀπομακρύνει τοὺς ἀπεργοὺς ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιο, γιατὶ οἱ ἀνεπίσημες ἀπεργίες χαρακτηρίζονται οὐσιαστικὰ ἀπ' τὴν παρουσία τῶν ἀπεργῶν μέσα στοὺς χώρους τῆς φίρμας. Αὐτὸ ἔχει μειονεκτικὲς συνέπειες γιὰ τοὺς ἐργοδότες: Δυνατότητα συνεχοῦς ἐνημέρωσης τῶν ἀπεργῶν ἀπὸ τὴν ἀπεργιακὴ ἐπιτροπὴ καὶ ἀλληλεγγύη τῶν ἐργατῶν».

Ἐπίσης οἱ ἐργοδότες δὲν πρέπει νὰ κάνουν ποτὲ τὸ λάθος ν' ἀπειλήσουν μὲ μαζικὲς ἀπολύσεις ἄνευ προθεσμίας «γιατὶ ὑπάρχει κίνδυνος ριζοσπαστικοποίησης», συνιστᾶται ὅμως ἡ «σκόπιμη καὶ ἐπίμονη ἀπειλὴ πρὸς ἐκείνους τοὺς ἐργάτες οἱ ὁποῖοι εἶναι γνωστοὶ σὰν καθοδηγητὲς καὶ ποὺ συχνὰ δὲν γίνονται μέλη τῆς ἀπεργιακῆς ἐπιτροπῆς» γιὰ νὰ μένουν κρυμμένοι μέσα στὶς μᾶζες.

Ὅταν ἡ ἀπεργία διαρκεῖ πάρα πολύ, τότε θὰ πρέπει οἱ ἐργοδότες ν' ἀπευθύνονται «στὸ σπίτι τοῦ κάθε ἐργάτη χωριστὰ καὶ νὰ τὸν προσκαλοῦν γραπτῶς νὰ ξαναρχίσει τὴ δουλειά, ὑπενθυμίζοντάς του ξανὰ τὶς συνέπειες τῆς ἀπεργίας. Ἐπίσης μπορεῖ, μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ μιὰ μικρὴ ἀπογοήτευση νὰ ἐνισχυθεῖ ἀπ' τὰ ἄλλα μέλη τῆς οἰκογενείας».

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ

ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΕΙ τὸ συνωμοτικὸ ἐγχειρίδιο ὅτι ὅλοι οἱ ἐργοδότες θὰ πρέπει συλλογικὰ νὰ ὑπερασπιστοῦν τὰ γενικά τους συμφέροντα καὶ γι' αὐτό, οἱ φίρμες ποὺ ἀνήκουν στὸν ἴδιο κλάδο δὲν πρέπει «... νὰ προσλαμβάνουν ἐργάτες ἀπὸ μιὰ ἑταιρεία ὅπου γίνεται ἀνεπίσημη ἀπεργία» καὶ ὅτι ἂν ἡ ἑταιρεία, μὲ τὴν ἀπεργία ποὺ γίνεται, δὲν εἶναι σὲ θέση ν' ἀνταποκριθεῖ στὶς ὑποχρεώσεις της, τότε θὰ πρέπει οἱ ἄλλες νὰ τῆς δείξουν ἀλληλεγγύη. Τονίζεται ἐπίσης ὅτι «ὁ ἐργοδότης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπολύει τοὺς ἀπεργοὺς ἄνευ προθεσμίας, ἂν αὐτοὶ λαβαίνουν μέρος σὲ ἐπιζήμιες ἐκδηλώσεις καθὼς καὶ τὸ δικαίωμα νὰ κλειδώσει (λὸκ-ἄουτ) τὸ ἐργοστάσιο καὶ σ' ἐκείνους ποὺ δὲν ἀπεργοῦν. Γιὰ τὴν ἄσκηση αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος μπορεῖ νὰ καλεστεῖ καὶ ἡ ἀστυνομία γιὰ νὰ βοηθήσει».

Τελικά, τὸ ἀποκορύφωμα τοῦ ταξικοῦ μίσους τῶν ἐργοδοτῶν: «ὅλοι οἱ ἐργάτες ποὺ ἔχουν πάρει μέρος σὲ μιὰ ἀνεπίσημη ἀπεργία φέρουν εὐθύνη, ὡς συλλογικοὶ χρεῶστες, γιὰ τὴν ζημία ποὺ προκάλεσε ἡ ἀπεργία».

Συμπεραίνει κανεὶς ὅτι οἱ ἐργοδότες διασθάνονται τὶ φοβερὸ ὅπλο στὰ χέρια τῶν ἐργατῶν εἶναι οἱ ἀνεπίσημες ἀπεργίες. Καὶ προσπαθοῦν νὰ τὸ ἀντιμετωπίσουν: Μὲ διάσπαση τῶν ἐργαζομένων καὶ ἐνίσχυση τῆς ἑνότητας τῶν ἐργοδοτῶν.

Τὸ ἐργατικὸ κίνημα δὲν ἔχει ἄλλο δρόμο παρὰ τὸ χτίσιμο τῆς δικῆς του ἑνότητας ὄχι μονάχα μεταξὺ τῶν ἀπεργῶν τὴν κάθε φορά, ἀλλὰ κυρίως μὲ τὸ ξεπέρασμα τῶν προκαταλήψεων καὶ τῶν διαφορῶν ἀνάμεσα στὶς ἐθνικότητες.

ΕΝΟΤΗΤΑ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΕΙΤΑΙ ΣΤΟ ΑΜΒΟΥΡΓΟ

ΑΜΒΟΥΡΓΟ, Φλεβάρης.

Στὶς 6 τοῦ Φλεβάρη πραγματοποιήθηκε ἡ χρονιάτικη Γενικὴ Συνέλευση τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητας τοῦ Ἀμβούργου, ὅπου ψηφίστηκε τροποποίηση τοῦ καταστατικοῦ μὲ ἰδιαίτερη ἔμφαση στὴν προώθηση τῶν ταξικῶν συμφερόντων τῶν Ἑλλήνων ἐργαζομένων τῆς περιοχῆς. Διενεργήθηκαν, ἐπίσης, ἐκλογὲς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ποὺ ἀνέδειξαν μιὰ σύνθεση κάπως περισσότερο ἀντιπροσωπευτικὴ τῶν πολιτικῶν τάσεων τῆς Ἀριστερᾶς.

Δυστυχῶς, ἐξ αἰτίας τῆς ἀτελοῦς διοργάνωσης τῆς συνέλευσης, δὲν ἦταν δυνατὸ νὰ συζητηθοῦν διεξοδικὰ οἱ συγκεκριμένοι στόχοι καὶ ὁ προγραμματισμὸς δουλειᾶς, καὶ γι' αὐτὸ ἀποφασίστηκε νὰ συγκληθεῖ νέα ἔκτακτη Γεν. Συνέλευση σ' ἕνα μήνα.

Μέλη τῶν ΕΣΟ ποὺ ἔλαβαν μέρος, ὑπογράμμισαν (ἐπιδοκιμαζόμενα ἀπὸ μεγάλο μέρος τῆς συνέλευσης) ὅτι ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὶς πολιτικὲς διαφορὲς ποὺ ὁπωσδήποτε ὑπάρχουν, ὑπάρχει οὐσιαστικὴ βάση γιὰ ἑνότητα καὶ κοινὴ δουλειὰ ὅλων τῶν διαφορετικῶν πολιτικῶν τάσεων τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος. Συγκεκριμένα, τὰ μέλη τῶν ΕΣΟ τόνισαν ὅτι ἡ ἐρχόμενη οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ κρίση στὴ Γερμανία μᾶς ὑποχρεώνει ὅλους νὰ ἐργαστοῦμε σοβαρὰ γιὰ τὸ ξαναχτίσιμο τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἐργατικοῦ κινήματος γιατὶ μονάχα τοῦτο εἶναι ἐγγύηση γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῶν ταξικῶν συμφερόντων καὶ γιὰ τὴν πολιτικὴ προετοιμασία τῶν χιλιάδων Ἑλλήνων μεταναστῶν, ποὺ ἡ κρίση ἑτοιμάζεται νὰ ρίξει στὰ νύχια τῆς χούντας. Τούτη εἶναι ἡ πραγματικὴ βάση γιὰ ἑνότητα καὶ ὄχι καμμιὰ παρασκηνιακὴ «διευθέτηση».

Ἡ ἄποψη αὐτὴ καταχειροκροτήθηκε καὶ ἀπὸ μέλη τῶν ἄλλων ἀριστερῶν παρατάξεων.

Ν. Δ.

Ἱδρύθηκε διεθνιστικὴ ὀργάνωση στὴ Δυτ. Γερμανία

ΑΜΒΟΥΡΓΟ, Φλεβάρης.

Μὲ τὴ διάλυση τοῦ μαζικοῦ φοιτητικοῦ κινήματος στὴ Γερμανία SDS ξεπετάχτηκε μιὰ σειρὰ ἀπὸ μικρὲς ἀριστερὲς ὀργανώσεις, ποὺ φιλοδοξοῦν νὰ παίξουν πρωτοποριακὸ ρόλο στὴν προσπάθεια ἀναδιοργάνωσης τοῦ γερμανικοῦ ἐργατικοῦ κινήματος. Τὸ μεγαλύτερο μέρος ἀπ' αὐτὲς δὲν κατόρθωσε ὡστόσο νὰ κατανοήσει καὶ νὰ ἐφαρμόσει τὴν μαρξιστικὴ μέθοδο στὸν ταξικὸ ἀγώνα. Ἐξαίρεση καὶ παράλληλα ἐλπίδα γιὰ μιὰ μεθοδικὴ δουλειὰ ἀποτελεῖ ἡ ὀργάνωση τοῦ Ἀμβούργου «Προλεταριακὸ Μέτωπο», ποὺ μὲ συμμετοχὴ μελῶν τῶν Ε.Σ.Ο. ἱδρύθηκε τελευταῖα καὶ κυκλοφόρησε τὴν Προγραμματική της Διακήρυξη.

Τὸ «Προλεταριακὸ Μέτωπο» ἐπισημαίνει στὴ διακήρυξή του τὴν ἀναγκαιότητα ὕπαρξης Μεταβατικοῦ Προγράμματος καὶ μεθόδου ἐπαναστατικῆς ἐπέμβασης στοὺς καθημερινοὺς ἐργατικοὺς ἀγῶνες μὲ σκοπὸ τὴν ἑνοποίηση τῆς τάξης, γιὰ τὴν ριζικὴ ἐπίλυση τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων. Παράλληλα τονίζει τὸ διεθνιστικὸ χαρακτήρα τοῦ ταξικοῦ ἀγώνα, ἀνοίγοντας ἔτσι προοπτικὲς συνεργασίας μὲ ἄλλες διεθνικὰ προσανατολισμένες ἐπαναστατικὲς ὀργανώσεις. Ἡ προγραμματικὴ διακήρυξη τοῦ «Προλεταριακοῦ Μετώπου» περιέχει μιὰ σύντομη ἀνάλυση τῆς ἐπερχόμενης κρίσης τοῦ καπιταλισμοῦ. Τὸ «Π. Μ.» ἑρμηνεύει τὸ ρόλο τῆς Δυτικῆς Γερμανίας σὰν βασικοῦ παράγοντα στὶς μελλοντικὲς ἐξελίξεις τοῦ διεθνοῦς ταξικοῦ ἀγώνα, ἀναπτύσσει ἕνα μεταβατικὸ πρόγραμμα γιὰ τὴ διεξαγωγὴ τοῦ ταξικοῦ ἀγώνα στὴ Γερμανία μὲ βάση τὴν ἱστορικὴ συγκυρία, καὶ κατανοεῖ τὸ κτίσιμο ἑνὸς ἐπαναστατικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος διαδικαστικὰ μὲ βάση τὴν τρέχουσα δουλειὰ στὶς μάζες.

Ἰδιαίτερης σημασίας εἶναι οἱ ἀπόψεις τοῦ «Προλεταριακοῦ Μετώπου», ποὺ ἀφοροῦν τοὺς ξένους ἐργάτες στὴ Γερμανία. Ἕνας ἀπὸ τοὺς βασικοὺς στόχους τῆς προγραμματικῆς διακήρυξης εἶναι καὶ ἡ ὀργάνωση τῶν ξένων ἐργατῶν στὶς γραμμὲς τῶν ἐθνικῶν ἐπαναστατικῶν ὀργανώσεων καὶ κομμάτων τῶν χωρῶν ἀπὸ τὶς ὁποῖες προέρχονται. Ἡ ἄποψη αὐτὴ εἶναι βασικῆς σπουδαιότητας, ὅταν ἀναλογιστεῖ κανεὶς τοὺς κινδύνους διάσπασης τῶν ἐργατῶν τῆς Γερμανίας σὲ ντόπιους καὶ ξένους. Κάτω ἀπὸ τὸν τίτλο «Προβλήματα σχετικὰ μὲ τὴν ἑνοποίηση τῆς ἐργατικῆς τάξης» ἀναφέρονται ἀνάμεσα στὰ ἄλλα καὶ τὰ ἑξῆς: «Ἑνοποίηση ὅλων τῶν προλεταρίων ἀδιαφόρου ἐθνικότητος στὶς ὀργανώσεις βάσης τοῦ προλεταριάτου στοὺς τόπους δουλειᾶς. Κοινὸς ἀγώνας τῶν γερμανῶν καὶ ξένων ἐργατῶν γιὰ συντριβὴ τοῦ κεφαλαίου».

Α. Κ.

ΡΕΚΟΡ!

Νέο ρεκὸρ ἔσπασε ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑλλήνων ἐργατῶν ποὺ, ἀναγκασμένοι ἀπὸ τὶς ἐξοντωτικὲς συνθῆκες ποὺ ἐπικρατοῦν στὴ χώρα, ἔχουν μεταναστεύσει στὴ Γερμανία γιὰ νὰ δουλέψουν. Τὸ νούμερο γιὰ τὸ 1970: 343.000.

Συνολικὰ οἱ ξένοι ἐργάτες κατὰ τὸ 1970 αὐξήθηκαν κατὰ 600.000 περίπου. Σύνολο Τούρκων 469.000. — Γιουγκοσλάβων 515.000. — Ἰταλῶν 569.000. Τὰ στοιχεῖα παρέχονται ἀπ' τὴν Στατιστικὴ Ὑπηρεσία τῆς Δυτικῆς Γερμανίας.

ΑΝΤΙΞΕΝΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

Μὲ ἑφτὰ σφαῖρες στὸ κορμὶ ἐκτελέστηκε ὁ Τοῦρκος ἐργάτης Χουσεῒν Τουρὰν ἀπὸ ὁπλοφόρους τῶν «Βέρκσσουτς», δηλ. τῶν «ΤΕΑ» τῶν γερμανικῶν ἐργοστασίων, ποὺ (ἐπανδρωμένα ἀπὸ φασιστικὰ στοιχεῖα) ἔχουν γιὰ σκοπὸ τὴν «προστασία» τῶν ἐργοστασίων καί, φυσικά, τῶν ἐργοστασιαρχῶν.

Βρῆκε τὸ τραγικὸ αὐτὸ τέλος ὁ Τοῦρκος ἐργάτης ὅταν ὁ ἴδιος πυροβόλησε ὑπάλληλο τοῦ τμήματος προσωπικοῦ τοῦ ἐργοστασίου Μπάγιερ στὸ Λεβερκοῦζεν, ποὺ ἀρνήθηκε νὰ τὸν ξαναπροσλάβει στὴ δουλειὰ ἀπ' ὅπου ὁ Χουσεῒν εἶχε ἀπολυθεῖ. Πρὶν καταλήξει στὴν ἀπελπισμένη αὐτὴ ἐνέργεια, ὁ Τοῦρκος ἐργάτης ἐπὶ ἕνα ὁλόκληρο χρόνο πήγαινε καὶ παρακαλοῦσε τὴν Μπάγιερ νὰ τοῦ ξαναδώσει τὴ δουλειά του.

Ὅταν ἡ γερμανικὴ τηλεόραση, στὶς 8)2)71, παρουσίασε κατὰ τρόπο ρατσιστικὸ τὸ γεγονός, ἑκατοντάδες ἔξαλλοι κι ἐρεθισμένοι θεατὲς τηλεφώνησαν βρίζοντας χυδαῖα ὅλους τοὺς ξένους ἐργάτες καὶ ζητώντας νὰ διωχτοῦν ἀμέσως τὰ «ξένα κτήνη», ἀπὸ τὴ Γερμανία.

Τὸ σοβαρὸ αὐτὸ γεγονὸς περιγράφει ἀνάγλυφα τὴν τραγωδία ὄχι μόνο τῶν ξένων ἐργατῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἴδιων τῶν Γερμανῶν ἐργαζομένων. Τὸ μεγαλύτερο ὅπλο τῶν γερμανῶν καπιταλιστῶν σήμερα εἶναι ἡ ἐχθρότητα ποὺ οἱ ἴδιοι ὑποδαυλίζουν ἀνάμεσα στοὺς ἐργάτες διάφορων ἐθνικοτήτων.

Ὅσο γιὰ τοὺς ξένους ἐργάτες, ποὺ ἀντιμετωπίζουν ὁλοένα καὶ περισσότερα προβλήματα, ἡ τραγωδία τοῦ Χουσεῒν Τουρὰν τοὺς διδάσκει ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀτομικιστικὸς τρόπος ἀντιμετώπισης τοῦ πράγματος. Ἀπεναντίας ἐκεῖνο ποὺ ἐπιβάλλεται κι ἐπείγει εἶναι ν' ἀναλάβουν οἱ ξένοι τὶς ἀγωνιστικὲς πρωτοβουλίες ποὺ θὰ βοηθήσουν τοὺς Γερμανοὺς συναδέλφους νὰ ξεπεράσουν τὶς προκαταλήψεις τους.

Τὸ σύνθημα «Γενικὴ 'Απεργία» συγκλονίζει τὴν 'Αγγλία

ΛΟΝΔΙΝΟ, Φλεβάρης.

'Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ἐπιτίθεται στοὺς ἐργάτες καὶ οἱ ἐργάτες ἀντεπιτίθενται μὲ τὴ μεγαλύτερη διαδήλωση στὰ μεταπολεμικὰ χρονικὰ τῆς 'Αγγλίας: μιὰ πορεία, τὴν Κυριακὴ 21 Φλεβάρη, 150,000 τουλάχιστον ἐργατῶν, ποὺ, βαδίζοντας κατὰ δεκαπεντάδες, σχημάτισαν μιὰ φάλαγγα μήκους 15 χιλιομέτρων.

Οἱ ἐργοδότες χρησιμοποιοῦν δυὸ ὅπλα γιὰ νὰ τρομοκρατήσουν τοὺς ἐργάτες : Γιὰ νὰ ἀνεβάσουν τὰ κέρδη τους, ὁ πιὸ σίγουρος τρόπος εἶναι νὰ μειώσουν τοὺς μισθοὺς καὶ τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο τῶν ἐργαζομένων γενικά. 'Αλλὰ, γιὰ νὰ τὸ πετύχουν αὐτὸ, ἔχουν ἀνάγκη νὰ σπάσουν τὸ ἠθικὸ διάφορων τμημάτων τῆς ἐργατικῆς τάξης σὰν παράδειγμα γιὰ τοὺς ὑπόλοιπους. Πρῶτα-πρῶτα τὸ ἀντεργατικὸ νομοσχέδιο, ποὺ, ἂν γίνει νόμος, θὰ εἶναι ἕνα φοβερὸ ὅπλο γιὰ τὸν ἔλεγχο τῶν ἀνοργάνωτων ἐργατῶν καὶ τὸ ἐκφοβισμὸ τῶν ὀργανωμένων μὲ τὴν ἀπειλὴ νομικῶν μέτρων κατὰ τῶν ἀπεργῶν. Τὸ δεύτερο ὅπλο εἶναι ἡ προοπτικὴ τῆς ὅλο αὐξανόμενης ἀνεργίας. 'Ο περιορισμὸς τῶν ὡρῶν ἐργασίας καὶ οἱ ἀπολύσεις βρίσκονται στὸ ψηλότερο σημεῖο ἀπὸ τριετίας. Οἱ πτωχεύσεις μικρῶν ἑταιριῶν τὸ 1970 ἦταν οἱ περισσότερες τῆς τελευταίας δεκαετίας. Στὴν ἐλαφρειὰ βιομηχανία ἡ ἀπασχόληση ἔχει πέσει κατὰ μισὸ ἑκατομμύριο χέρια τὸν περασμένο χρόνο. Καὶ ἡ βαρειὰ βιομηχανία ἀντιμετωπίζει τὸν καινούργιο

ΤΟΥ Γ. ΓΚΙΩΝΗ

χρόνο μὲ μειωμένες παραγγελίες. Στὸ μεταξὺ ἡ 'Ομοσπονδία Βρεττανῶν Βιομηχάνων ἀνακοίνωσε, γιὰ λογαριασμὸ τῶν μελῶν της, ὅτι παραγωγικὲς ἐπενδύσεις ἀποκλείονται ἂν δὲν πάψουν νὰ ἀνεβαίνουν οἱ μισθοί.

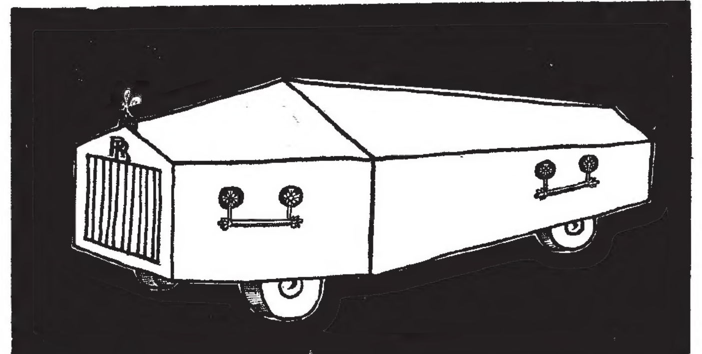
ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

ΜΠΡΟΣΤΑ σ' αὐτὴ τὴν ἐπίθεση οἱ ἐργάτες ἀντεπιτίθενται οἰκονομικὰ καὶ πολιτικά. Μὲ τὴν ἀγκιτάτσιά τους στὰ ἐργοστάσια, ἀνάγκασαν ἕνα ἀπ' τὰ μεγαλύτερα συνδικάτα, καὶ μερικὰ ἄλλα μικρότερα, νὰ δηλώσουν ὅτι δὲν θὰ ἀναγνωρίσουν τὸν ἀντεργατικὸ νόμο. ῎Ετσι, ἀναγκάστηκε καὶ τὸ Κογκρέσσο 'Εργατικῶν Συνδικάτων νὰ προτείνει καὶ στὰ ἄλλα συνδικάτα — μέλη του νὰ μὴν συνεργαστοῦν στὴν ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου. Διαδηλώσεις, ὅπως τῆς Κυριακῆς, ἀναγκάζουν τοὺς ἐπίσημους συνδικαλιστὲς νὰ παίρνουν πιὸ μαχητικὴ στάση καὶ ἐνθαρρύνουν τοὺς πιὸ προοδευτικοὺς ἀπ' αὐτοὺς νὰ χρησιμοποιοῦν τὴν δύναμη τῶν συνδικάτων γιὰ νὰ ἐνισχύουν πολιτικὰ αἰτήματα.

῞Ολη αὐτὴ ἡ πίεση «ἐκ τῶν κάτω» ἐνισχύεται ἀπὸ μιὰ καμπάνια γιὰ τὴ δημοκρατικοποίηση τῶν συνδικάτων καὶ ἀπὸ τὴν πολιτικὴ ἀγκιτάτσια μαχητικῶν ἐργατῶν ὀργανωμένων σὲ 'Επιτροπὲς Δράσης στὶς ἐργατικὲς περιοχές.

Γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς ἀνεργίας, ποὺ ἔχει φτάσει σὲ ἐπίπεδα ποὺ συγκρίνονται μόνο μὲ τὰ προπολεμικὰ, οἱ ἐργάτες τῆς βιομηχανίας αὐτοκινήτων, ἠλεκτρικῶν καὶ οἱ σχεδιαστὲς ζητοῦν τὴν ἐθνικοποίηση τῶν βιομηχανιῶν τους κάτω ἀπὸ ἐργατικὸ ἔλεγχο. Στὸ Μπέρμιγχαμ, ἡ τοπικὴ κοινὴ ἐπιτροπὴ βιομηχανικῶν συνδικάτων συζητᾶ τὴν ἀπαγόρευση τῶν ὑπερωριῶν καὶ τὸν ἀποκλεισμὸ κάθε συνεργασίας τῶν συνδικάτων μὲ τοὺς ἐργοδότες στὸ θέμα τῶν ἀπολύσεων. Γιὰ νὰ ὑπερασπιστοῦν τὸ βιοτικό τους ἐπίπεδο, οἱ ἐργάτες ἀπαντοῦν μὲ τὴν προβολὴ αἰτημάτων γιὰ μεγάλες αὐξήσεις τῶν μισθῶν. Οἱ 230.000 ταχυδρομικοὶ ποὺ ἀπεργοῦν ἐδῶ καὶ 7 ἑβδομάδες ζητοῦν αὔξηση 19%. ῞Ολοι οἱ 50.000 ἐργάτες στὰ 18 ἐργοστάσια τῆς FORD ζητοῦν 40%. Σ' ἄλλο τμῆμα τῆς βιομηχανίας αὐτοκινήτων οἱ ἐργάτες ζητοῦν 12 λίρες αὔξηση. Οἱ ἐργάτες στὴν ὑφαντουργία, παρ' ὅλη τὴν ἀνεργία ποὺ μαστίζει τὸν κλάδο, διεκδικοῦν μαχητικὰ αὔξηση 20%. Συνολικὰ, ἀπὸ ἕνα ἑκατομμύριο ἐργάτες ζητοῦν αὐξήσεις μεταξὺ 20 καὶ 50%.

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΜΟΝΤΕΛΛΟ ΤΗΣ ΡΟΛΛΣ ΡΟ·Υ·Σ

Σκίτσο τῆς ΣΤΕΛΛΑΣ

῞Αν καὶ ἡ ἐργατικὴ ἀντεπίθεση δὲν εἶναι ἑνιαία, ὑπάρχουν σημάδια προόδου πρὸς μεγαλύτερο συντονισμό. Στὴ διαδήλωση τῆς Κυριακῆς τὰ λάβαρα τῶν συνδικάτων πορεύονταν πλάϊ-πλάϊ μὲ κόκκινες καὶ μαῦρες σημαῖες. Τὸ σύνθημα «Κάτω ὁ Νόμος» συνοδευόταν μὲ τὸ σύνθημα «Γενικὴ 'Απεργία». Μιὰ ἐκδήλωση, ποὺ προοριζόταν νὰ εἶναι τὸ κορύφωμα τῆς καμπάνιας τοῦ ΚΕΣ ἐνάντια στὸ νόμο, ἀποδείχτηκε πὼς εἶναι μόνο ἡ ἀρχὴ ἑνὸς μεγαλύτερου ἀγώνα. 'Αντιπρόσωποι τῶν ἐργατῶν τῆς βιομηχανίας αὐτοκινήτων σὲ σύσκεψή τους ἀποφάσισαν νὰ προσπαθήσουν νὰ συντονίσουν τοὺς ἀγῶνες τους γύρω ἀπὸ κοινὰ αἰτήματα. Σὲ ἄλλη σύσκεψη ἀντιπρόσωποι ἐργατῶν τῆς Φὸρντ 'Αγγλίας, Βελγίου καὶ Γερμανίας συζήτησαν μέτρα γιὰ τὴν ἐπίδειξη πρακτικῆς ἀλληλεγγύης τῶν Βέλγων καὶ Γερμανῶν πρὸς τοὺς ῎Αγγλους συντρόφους τους ποὺ ἀπεργοῦν. Ταυτόχρονα γίνονται προσπάθειες γιὰ τὸν συντονισμὸ τῆς ἀπεργίας στὴ Φὸρντ μὲ τὴν ἀπεργία στὸ Ταχυδρομεῖο. 'Η ἀπεργία τῶν ταχυδρομικῶν ἐδῶ καὶ δυὸ ἑβδομάδες στηρίζεται οἰκονομικὰ σὲ ἄτοκα δάνεια ἄλλων συνδικάτων καὶ σὲ δωρεὲς ἄλλων τμημάτων τῆς ἐργατικῆς τάξης.

'Απ' τὴν ἄλλη μεριὰ, στὶς 7 Φεβρουαρίου, μιὰ μυστικὴ ἐπιτροπὴ τῆς 'Αστυνομίας, τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν συνῆλθε στὸ Λονδῖνο. Θέμα της : ὁ συντονισμὸς τῶν ἐνεργειῶν τῆς ἀστυνομίας καὶ τοῦ στρατοῦ σὲ περίπτωση «ταραχῶν».

Η ΜΑΜΗ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

- Γιὰ ἀλληλογραφία ἀπευθύνεσθε στὴ διεύθυνση :

POSTFACH 52/1428
Düsseldorf Rath
West Germany

- Γιὰ συνδρομὲς καὶ οἰκονομικὲς ἐνισχύσεις στέλνετε ΕΠΙΤΑΓΕΣ στὸν παρακάτω λογαριασμό :

HILFE FUR GRIECHENLAND
ΜΑΜΗ, ΚΟΝΤΟ ΝΡ 163879
POSTSCHECKAMT
ESSEN
WEST GERMANY

πρῶτο βῆμα

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελ.)

ζας, εἶναι στραμμένο τὸ κλισιοσκόπιο τῶν (ἐλάχιστων ἀκόμα) ἐπαναστατικῶν δυνάμεων. Δὲν εἶναι γιὰ μᾶς οἱ βυζαντινολογίες περὶ «ὅλων τῶν μορφῶν πάλης ἀπ' τὶς κατώτερες ὡς τὶς ἀνώτερες» καὶ τὰ αἰσχρὰ παζαρέματα μὲ τοὺς ἀστοὺς πολιτικούς. 'Η δουλειά, ἡ πραγματικὰ δύσκολη, ἡ πρώτη ὄψη ἀκατόρθωτη, εἶναι τὸ πῶς ν' ἀγγιστρωθεῖ ἡ αὐτόνομη τούτη πορεία τῆς μάζας μέσα στὸ ὅλο πολιτικὸ προτσὲς ἐπαναστατικοποίησης. 'Απὸ μόνο του, τὸ αὐθόρμητο ἀπεργιακὸ ξέσπασμα, σὲ ὅτι ὕψη καὶ νὰ φτάσει, τελικὰ θὰ κατέρρεε.

ΟΙ ΣΚΛΗΡΟΙ ταξικοὶ ἀγῶνες ποὺ θὰ δοθοῦν στὸ προσεχὲς μέλλον θὰ ἀφοροῦν τὴν ἐνστάλαξη πολιτικοῦ, πρακτικὰ πιὰ ἀντιχουντικοῦ περιεχομένου στὰ λαϊκὰ σκιρτήματα. Θὰ ἀφοροῦν τὴν σύνδεση τῶν ξεκομμένων ἀγωνιστικῶν προσπαθειῶν τῶν ἐργαζομένων. Θὰ ἀφοροῦν τὴν ἑνοποίηση τῶν ἐπιμέρους αἰτημάτων καὶ τὴν προώθηση διεκδικήσεων ποὺ ἀ μ φ ι σ β η τ ο ῦ ν τὴν καπιταλιστικὴ ἡγεμονία. Θὰ ἀφοροῦν τὸ χτίσιμο κοινῶν, ἑνιαίων κοινωνικῶν στόχων ἀνάμεσα στὰ προσωρινὰ κερματισμένα κομμάτια τῆς ἐργατικῆς τάξης κι ὅλων τῶν ἐργαζόμενων. Θὰ ἀφοροῦν τὴν δραστήρια κι ἀδίστακτη ὑπεράσπιση τοῦ ἐπερχόμενου ἀπεργιακοῦ κύματος ἀπὸ κάθε ἀπόπειρα τρομοκράτησης καὶ καταπίεσης. Πάνω στὴν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων αὐτῶν, στὴν προσεχῆ περίοδο θὰ πέσουν ἢ θὰ νικήσουν οἱ ἐπαναστατικὲς δυνάμεις τοῦ ἑλληνικοῦ προλεταριάτου καὶ τῆς ἀγροτιᾶς. Τὰ ἄλλα, τὰ δημοκρατικὰ φληναφήματα τῶν γιατρῶν, δικηγόρων καὶ κοινοβουλευτικῶν τοῦ ΚΚΕ)ΕΔΑ, τὰ ἔχει κιόλας ξεπεράσει, μὲ τὶς δρασκελιές της ἡ 'Ιστορία. Κι ὅποιες ὑγιεῖς ἐπαναστατικὲς δυνάμεις ἀπομένουν στὴ βάση τους, δὲν τοὺς ἀνήκουν — καὶ σύντομα θὰ τὶς χάσουν

ΚΑΡΠΟΦΟΡΕΙ Η ΤΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΤΑΞΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, Φλεβάρης.

'Ο ΧΡΟΝΟΣ ποὺ μᾶς πέρασε χαρακτηρίστηκε ἀπὸ ἕνα μεγάλο γεγονὸς στὸ 'Αμερικάνικο ἐργατικὸ κίνημα : Γιὰ πρώτη φορὰ ἀπ' τὸν καιρὸ τῶν μαζικῶν ἀπεργιῶν τῆς δεκαετίας τοῦ 30, δημιουργήθηκε ὀργάνωση τῆς «τάξης-γιὰ-τὸν-ἑαυτό-της», σὲ μορφὴ Συνασπισμοῦ 'Απεργιακῆς 'Υποστήριξης. Τοῦτο συνέβη τὸν περασμένο 'Οχτώβρη στὴ Βαλτιμόρη, ὅπου ὁ συνασπισμὸς ὀργανώθηκε καὶ καθοδηγήθηκε ἀπὸ τὴν 'Εθνικὴ 'Οργάνωση τῶν 'Εργατικῶν 'Επιτροπῶν ποὺ δούλεψε ἑνιαιομετωπικὰ μὲ τὴν ῞Ενωση 'Απελευθέρωσης Νέων 'Εργατῶν (νεολαία τοῦ Κ.Κ. τῶν ΕΠΑ) καὶ μιὰ ὀργάνωση φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Τζῶνς Χόπκινς. 'Ο Συνασπισμὸς δημιουργήθηκε μὲ ἀφορμὴ τὴν ἔκκληση γιὰ βοήθεια 150 περίπου ἀρτεργατῶν, μαύρων κατὰ τὸ πλεῖστον, ποὺ ἀπεργοῦσαν ἀπὸ τὶς 21 'Ιουλίου ζητώντας τὸ δικαίωμα νὰ ὀργανώσουν συνδικάτο, καὶ βρίσκονταν στὰ πρόθυρα τῆς ἥττας. Οἱ ἀρτεργάτες ἀντιπροσωπεύουν ἕνα ἀπὸ τὰ φτωχότερα στρώματα τοῦ ἀμερικάνικου προλεταριάτου καθὼς κερδίζουν 5,500 δολ. τὸ χρόνο δουλεύοντας μέχρι καὶ 18 ὧρες τὴν ἡμέρα (ἀναγκαῖο μίνιμουμ στὴν 'Αμερικὴ εἶναι 8.000 δολ.). 'Επίσης στὸ Συνασπισμὸ προσχώρησαν καὶ οἱ ἀπεργοὶ ἐργάτες ἑνὸς ἐργοστασίου ἐνδυμάτων καθὼς καὶ τὸ τοπικὸ συνδικάτο τῶν ἐργατῶν αὐτοκινήτων (UAW) ποὺ ἀπεργοῦσαν τότε ἐνάντια στὴ Τζένεραλ Μότορς σὲ πανεθνικὴ κλίμακα.

'Απ' τὴν ἀρχὴ ὁ Συνασπισμὸς 'Απεργιακῆς 'Υποστήριξης εἶχε καταλάβει ὅτι ἡ ἁπλὴ ὑποστήριξη τῶν αἰτημάτων τῆς κάθε μιᾶς ἀπεργίας χώρια, ἀπὸ μόνη της, θὰ κατέληγε σὲ ἥττα τῶν ἐργατῶν— ὅπως εἶχε συμβεῖ σὲ ἀναρίθμητες προηγούμενες περιπτώσεις. 'Αντὶ, λοιπὸν, γι' αὐτὴ τὴν «διακονικοῦ» εἴδους μέθοδο, ὁ συνασπισμὸς ἄρχισε νὰ προπαγανδίζει τὸ δικό του πρόγραμμα μὲ κάθε τρόπο, ὅπως προκηρύξεις, ἐφημερίδες, συνελεύσεις, πορεῖες, διαδηλώσεις κλπ. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο τοῦ Συνασπισμοῦ ξεπέρναγε τὰ τοπικιστικὰ αἰτήματα τῶν ἀπεργῶν καὶ τὰ ἀντικαθιστοῦσε μὲ αἰτήματα ποὺ ἐκπροσωποῦσαν τὰ ζωτικὰ συμφέροντα ὅλων τῶν καταπιεσμένων στρωμάτων τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τῶν συμμάχων της στὴν περιοχὴ τῆς Βαλτιμόρης. Τὰ αἰτήματα τοῦ Συνασπισμοῦ 'Απεργιακῆς 'Υποστήριξης Βαλτιμόρης ἦταν:

1. ΠΛΗΡΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ γιὰ ὅλους τοὺς ἐργάτες σὲ π α ρ α γ ω γ ι κ ὲ ς δουλειές. ῎Οχι ἀπολύσεις ἐργατῶν.
2. ΜΙΝΙΜΟΥΜ ἀποδοχὲς 150 δολ. τὴ βδομάδα γιὰ ἐργαζόμενους καὶ ἄνεργους.
3. ΠΛΗΡΗΣ δημοκρατία στὰ συνδικάτα.
4. ΤΕΡΜΑ στὴ φορολόγηση μεροκαμάτων. ῞Ολες οἱ κρατικὲς δαπάνες νὰ χρηματοδοτηθοῦν ἀπὸ τὴ φορολόγηση τῶν κερδοσκοπικῶν κερδῶν τῶν τραπεζῶν καὶ ἑταιρειῶν.
5. ΣΤΑΜΑΤΗΜΑ τῆς καταπίεσης ἐργατικῶν κι ἀριστερῶν ὀργανώσεων.

Μ' ἕνα τέτοιο πρόγραμμα, ὁ ἀγώνας εἶχε τὴν δυνατότητα νὰ ἐπεκταθεῖ καὶ σ' ἄλλα καταπιεσμένα στρώματα. Τοῦτο ἀκριβῶς ἔγινε στὴ Βαλτιμόρη. Τὸν Νοέμβρη, προσχώρησε καὶ τὸ Σωματεῖο Δασκάλων Βαλτιμόρης, ποὺ προετοιμαζόταν γι' ἀπεργία γιὰ τὶς 15 τοῦ Γενάρη καὶ εἶχε ἀπόλυτη ἀνάγκη ἀπὸ βοήθεια ἀπ' τὰ ἔξω. 'Επιπλέον, στὶς ἐκλογὲς γιὰ 'Εκτελεστικὴ 'Επιτροπή, ἀναδείχτηκε μέλος τῶν 'Εργατικῶν 'Επιτροπῶν (ἐπαναστάτης σοσιαλιστής).

ΤΟΥ Γ. ΤΖΑΒΕΛΛΑ

ΠΡΩΤΗ ΝΙΚΗ

ΕΞ ΑΙΤΙΑΣ τῆς αὐξανόμενης δύναμης τοῦ Συνασπισμοῦ, κέρδισαν οἱ ἀρτεργάτες τὴν ἀπεργία τους στὶς 20 τοῦ Νοέμβρη, ἐνῶ πρὶν τὴν δημιουργία τοῦ Συνασπισμοῦ ἦταν καταδικασμένοι σὲ ἀποτυχία. Σημασία ἔχει ν' ἀναλύσουμε τὸ πῶς μιὰ ὀργάνωση σὰν τὸ Συνασπισμὸ 'Απεργιακῆς 'Υποστήριξης μπόρεσε νὰ κερδίσει.

Γιὰ νὰ προχωρήσουμε στὴν ἀνάλυση αὐτή, ἂς βάλουμε τὶς παρακάτω ἐρωτήσεις : Γιατὶ ἀπέτυχε ἡ ἀπεργία τῶν 150.000 ἐργατῶν τῆς Τζένεραλ 'Ελέκτρικ τὸ 1969, γιατὶ κατέληξε σ' ἀδιέξοδο ἡ ἀπεργία 400.000 ἐργατῶν ἐνάντια στὴ Τζένεραλ Μότορς τὸ 1970, ἐνῶ μιὰ χοῦφτα μαῦροι ἀρτεργάτες κέρδισαν τὴν ἀπεργία τους ; Τὸ κλειδὶ τῆς νίκης τους (στὴν τωρινὴ περίοδο σοβούσης γενικῆς κρίσης ὅπου τὸ κεφάλαιο ἔχει ἐξαπολύσει γενικὴ ἐπίθεση κατὰ τῶν ἐργατικῶν εἰσοδημάτων), τὸ κλειδὶ τῆς νίκης κάθε ἀπεργίας, δὲν εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπεργῶν ἢ ἡ μαχητικότητά τους, ἀλλὰ τὸ ποσὸ ἐξωτερικῆς ὑποστήριξης ποὺ ἔχει ἡ ἀπεργία—καὶ τελικὸς ἀποφασιστικὸς παράγοντας εἶναι ἡ μ ο ρ φ ὴ τῆς ὑποστήριξης αὐτῆς.

Νίκησαν οἱ ἀρτεργάτες γιατὶ, ὄντας μέρος τοῦ Συνασπισμοῦ δὲν ἀγωνίζονταν ἁπλὰ σὰν ἀρτεργάτες, ἀλλὰ, ἑνωμένοι μὲ ἄλλους καταπιεσμένους, ἀγωνίζονταν γιὰ ἕνα πρόγραμμα ποὺ ἐξέφραζε τὶς

(Συνέχεια στὴν 6η σελίδα).

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

- ΤΑ ΑΛΛΑ ΝΕΑ, ἀριθ. 4, σὲ κύριο ἄρθρο τους προβάλλουν θέσεις πάνω στὶς ὁποῖες εἶναι δυνατὸ νὰ βασιστεῖ ἕνα πρῶτο στάδιο ἐπαφῆς μεταξὺ τῆς κίνησης «'Εργατικὴ 'Εξουσία» καὶ συγγενικῶν πρὸς αὐτὴν ἐπαναστατικῶν δυνάμεων.
- 'Ο Μ. ΜΑΡΚΑΚΗΣ διέπραξε μιὰ ἀκόμα—καθυστερημένη —. ἔκδοση τῆς «ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ» — προσωπικοῦ του— «ὀργάνου τοῦ 'Ελληνικοῦ Τμήματος τῆς 4ης Διεθνοῦς». Σὲ ἄρθρο 28 σελίδων, ἀποδείχνει πέρα ἀπὸ κάθε ἀμφισβήτηση ὅτι οἱ ΕΣΟ, ἡ «Μαμὴ» καὶ ἡ «'Επανάσταση» εἶναι «κρυπτοσταλινικοί, ἐπιγονατογράφοι τῆς κακιᾶς ὥρας, ἀδίστακτοι ψευδολόγοι, καιροσκοποῦντες καὶ δυσσοδομοῦντες, θεωρητικοὶ τῆς δεκάρας, ὀππορτουνιστὲς, κεντριστὲς, νεοσσοὶ τῆς μαρξιστικῆς σκέψης, μαθητὲς τῆς σταλινικῆς σχολῆς διαστρέβλωσης, μικροαστοὶ ἐκλεκτικιστὲς, ξεσκολισμένοι σταλινικοὶ κ.ἄ.».
- ΜΙΑΣ ΑΛΛΗΣ 4ης Διεθνοῦς ὄργανο, ἡ «ΩΡΑ ΤΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ», ἀριθ. 37 κομπάζει ὅτι μόνον οἱ τροτσκιστὲς ὑποστηρίζουν τὴν «ἐγκαθίδρυση μιᾶς ἐργατοαγροτικῆς κυβέρνησης (κυβέρνηση ΚΚΕ —ΕΔΑ) σὰν τὴν μόνη δυνατὴ λύση στὸ σημερινὸ πολιτικὸ — κοινωνικὸ ἀδιέξοδο»! Διαβεβαιώνει ἐξ ἄλλου ὅτι μόνος τρόπος γιὰ νὰ «παλαίψουν πραγματικὰ» οἱ ἀριστεροὶ φοιτητές, εἶναι νὰ γίνουν μέλη τῆς τροτσκιστικῆς παράταξης (φεύγοντας ἔστω ἀπὸ τὸ ΚΚΕ —ΕΔΑ) γιὰ νὰ προπαγανδίσουν ἔτσι ὑπὲρ μιᾶς κυβέρνησης ΚΚΕ) ΕΔΑ, ποὺ μὲ τὸ σοφὸ αὐτὸ τέχνασμα θὰ ἔχει ἤδη ἀπογυμνωθεῖ ἀπὸ μέλη...

Η ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ ΤΗΣ «ΕΝΟΤΗΤΑΣ» ΧΩΡΙΣ ΑΡΧΕΣ

Ζυμώσεις καὶ ἀνακατατάξεις σὲ ὅλη τὴν ἔκταση τοῦ παλαιοκομματικοῦ κόσμου

ΣΤΟ ΚΑΤΩΦΛΙ τοῦ πέμπτου χρόνου τῆς δικτατορίας, παρατηρεῖται ἀξιοσημείωτη ἀναζωπύρωση τῶν πολιτικῶν ζυμώσεων σὲ ὅλη τὴν ἔκταση τῶν «ἀντιδικταταρικῶν», λεγόμενων, δυνάμεων. Πρόσφατη ἀφορμὴ γιὰ τὴν ἀναζωπύρωση αὐτῶν τῶν κινήσεων στάθηκε ἡ ἐπίσκεψη στὴν Ἀθήνα, στὶς ἀρχὲς τοῦ Φλεβάρη, τῶν ἀπεσταλμένων τοῦ Φουλμπράϊτ Ἀμερικανῶν γερουσιαστῶν Τζ. Λοβενστάϊν καὶ Ρ. Μοὺς πρὸς διεξαγωγὴ ἔρευνας γιὰ λογαριασμὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῶν Σχέσεων τῆς Γερουσίας (ἐπιστρέφοντας στὴν Οὐάσιγκτον, ἀφοῦ συναντήθηκαν στὴν Ἀθήνα μὲ «δευτέρας τάξεως» χουντικοὺς ὑπουργοὺς καὶ ὅλες τὶς φίρμες τοῦ «ἀντιδικτατορικοῦ» πολιτικοῦ κόσμου, οἱ δυὸ γερουσιαστὲς ὑπέβαλαν στὴν Ἐπιτροπὴ μυστικὴ ἔκθεση. Ὁ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Φουλμπράϊτ ἀρκέστηκε νὰ δηλώσει ὅτι βασικὴ διαπίστωση τῆς ἔκθεσης εἶναι πὼς «δὲν σημειώνεται οὐσιαστικὴ πρόοδος πρὸς τὴν κατεύθυνση ἀποκατάστασης τῶν κοινοβουλευτικῶν θεσμῶν»).

Ἡ ἐπίσκεψη τῶν δυὸ γερουσιαστῶν ἀναθέρμανε τὶς ἐλπίδες τῶν προσανατολισμένων σταθερὰ σὲ μιὰ ἐπέμβαση τῶν «καλῶν» Ἀμερικανῶν ἀστῶν πολιτικῶν—ἀκόμη καὶ ἐκείνων, ποὺ ἐπιμένουν νὰ «ἀντιστασιάζονται».

ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ

ΑΝ ΩΣΤΟΣΟ, παρουσιάζουν ἐνδιαφέρον αὐτὲς οἱ ζυμώσεις, ἰδιαίτερα αὐτὴ τὴν περίοδο, εἶναι γιατί :

● ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΥΝ τάσεις νὰ ἀνασυγκροτηθεῖ τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ παλαιοκομματικοῦ κόσμου, γύρω ἀπὸ νέους πόλους καὶ πλέγματα συμμαχιῶν.

● ΠΑΡΕΧΟΥΝ, ἔτσι, μιὰ πρόσθετη ὁμολογία καὶ παραδοχὴ τῆς χρεωκοπίας τῶν μέχρι τὸ πραξικόπημα πολιτικῶν σχημάτων.

● ΔΕΙΧΝΟΥΝ ἀνάγλυφα—μὲ τὴν ἀναπόφευκτα πολυκεντρικὴ ἔκφραση τοῦ ἀστικοῦ πολιτικοῦ κόσμου—ὅτι ἡ περίφημη πολιτικὴ τῆς «ἑνότητας ὅλων τῶν ἀντιδικτατορικῶν δυνάμεων» εἶναι καὶ ἀνεδαφικὴ καὶ καταδικασμένη νὰ παραμείνει στὸ εὐχολόγιο τῆς «παραδοσιακῆς» ἀριστερᾶς.

Πιὸ συγκεκριμένα, τὸ μωσαϊκὸ τῶν «ἀντιδικτατορικῶν πολιτικῶν δυνάμεων» παρουσιάζει, αὐτὴ τὴ στιγμή, τὴν ἑξῆς, περίπου, εἰκόνα :

Α΄ Η ΔΕΞΙΑ

ΚΑΝΕΙΣ ΠΛΕΟΝ (μὲ πιθανὴ ἐξαίρεση τὸν Κανελλόπουλο) δὲν ἐπικαλεῖται τὸ κόμμα τῆς ΕΡΕ. Ἡ μεσσιανικὴ «λύση Καραμανλῆ» φαίνεται νὰ «ξεφούσκωσε» ὁριστικά. Ὅσο κι ἂν φαίνεται περίεργο, οἱ ἰουλιανοὶ ἀποστάτες ἀποτελοῦν σήμερα τὴν πιὸ συμπαγὴ καὶ δραστήρια ὁμάδα τῆς Δεξιᾶς (Παπασπύρου, Μητσοτάκης, Ἀλλαμανῆς, Ρέντης, Κοθρῆς κλπ.) σὲ στενὴ συνεργασία μὲ τοὺς ἐξόριστους παλατιανοὺς καὶ μὲ ἡγετικὰ στελέχη τῆς πρώην ΕΡΕ (Γ. Ράλλης, Ε. Ἀβέρωφ, Ἑλένη Βλάχου κ.ἄ.). Διεκδικεῖ τὸ μονοπώλιο τῆς «νόμιμης ἀντιπολίτευσης» κι ἐπιδιώκει ἀποκλειστικὰ τὴ συμμετοχὴ στὴν ἐξουσία σὲ μιὰ—μὲ ἀμερικανικὴ ἐπέμβαση — σταδιακὴ πολιτικοποίηση τοῦ στρατιωτικοῦ καθεστῶτος. Πρὶν ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψη τῶν Ἀμερικανῶν γερουσιαστῶν στὴν Ἀθήνα, ἡ ὁμάδα αὐτὴ ἔστειλε στὴν Οὐάσιγκτον μὲ συγκεκριμένη ἀποστολὴ τὸν Κοθρῆ (πρόκειται γιὰ τὸν ἀνεκδιήγητο «Μανωλιὸ» τῶν Ἰουλιανῶν) ἀντὶ τοῦ Γ. Ράλλη, στὸν ὁποῖο ἡ χούντα δὲν ἐπέτρεψε τὴν ἔξοδο. Ἡ ὁμάδα στερεῖται, μέχρι τώρα, ἀδιαμφισβήτητης ἡγετικῆς φυσιογνωμίας.

Αὐτὸ τὸ κενὸ ἐπιχειρεῖ ἀνεπιτυχῶς νὰ καλύψει ὁ — κατὰ τὰ ἄλλα, ἐμφανιζόμενος σάν... ὑπερκομματικὸς—νέος «μεσσίας» Γ. Πλυτᾶς, ποὺ πολλαπλασίασε τελευταῖα τοὺς θεατρινισμούς του, μὲ κορύφωμα τὴ γελοία ἐμφάνισή του στὴν Κύπρο (ὅπου ἀπείλησε καὶ μὲ διενέργεια..... ἐκλογῶν μέσα στὸν ἀπόδημο ἑλληνισμὸ— στηριζόμενος, προφανῶς, στὸ σίγουρο 99,9% τῶν «συμμάχων» κολιγιαννικῶν ψήφων!).

Β΄ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΔΩ ἡ κατάσταση ἐμφανίζεται πιὸ πολύπλοκη:

● Ἡ ΓΥΡΩ ἀπὸ τὸν Μαῦρο, «κεντροδεξιὰ» (ἐνισχυομένη σταθερὰ ἀπὸ τὸ συγκρότημα Λαμπράκη) δὲν βλέπει τὴν πολιτική της ἐπιβίωση παρὰ σὲ —κατὰ τὴν περίσταση— «τακτικὴ» συνεργασία ἰδιαίτερα μὲ τὴν παραπάνω πολιτικὴ ὁμάδα τῆς Δεξιᾶς, ἀλλὰ καὶ μὲ στοιχεῖα τῆς λεγόμενης «Κεντροαριστερᾶς». Ἀποκρούει κάθε ἰδέα συνεργασίας μὲ τὴν Ἀριστερά, ὅπως καὶ κάθε συμμετοχὴ σὲ «ἀντιστασιακὴ δράση».

● ΠΡΟΣΦΑΤΟ φαινόμενο εἶναι ἡ συστηματικὴ προβολὴ (ἀπὸ στελέχη, ἰδιαίτερα, τῆς πρώην Ἀνδρεοπαπανδρεϊκῆς «Κεντροαριστερᾶς») τοῦ Ι. Πεσμαζόγλου — ἀπολυμένου ἀπὸ τὴ χούντα καθηγητῆ Πανεπιστημίου καὶ ὑποδιοικητῆ τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος — σὰν ἡγέτη τῆς κεντρώας παράταξης. Τοῦτο ἀκολούθησε ἀποστολὴ στὸ ἐξωτερικὸ τοῦ πρώην βουλευτῆ Κίνια (προσπάθησε νὰ πείσει τὸν Ἀνδρέα Παπανδρέου «νὰ βάλει νερὸ στὸ κρασί του» στὸ ἀντιβασιλικό του μένος), ποὺ ἐπισημοποίησε τὴν ἀπογύμνωση τοῦ Ἀνδρέα ἀπὸ τὰ παλαιὰ κομματικά του στελέχη. Ἔτσι ἢ ἀλλιῶς, ὁ Ι. Πεσμαζόγλου προαλείφεται σὰν ἡ νέα ἡγετικὴ φυσιογνωμία στὸ χῶρο τοῦ «δημοκρατικοῦ» ἀστικοῦ πολιτικοῦ κόσμου.

● ΜΕΤΕΩΡΟΣ, μὲ συνεχῆ φθορὰ ἐπιρροῆς καὶ μειωμένο ρόλο στὸ πολιτικὸ παρασκήνιο, ἐμφανίζεται ἤδη ὁ Ἀν. Παπανδρέου. Τὸ ἴδιο περίπου ἰσχύει καὶ γιὰ τοὺς πολιτικοὺς τῆς «Δημ. Ἄμυνας». Καὶ δὲν εἶναι τυχαῖο, ὅτι εἶναι οἱ μόνες «κεντρῶες δυνάμεις», ποὺ δὲν ἀποκρούουν «κατ' ἀρχὴν» τὶς ἐκκλήσεις συνεργασίας καὶ ἑνότητας τῆς «παραδοσιακῆς» Ἀριστερᾶς.

Γ΄ Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ

ΤΟ ΧΑΛΙ τῆς κατακερματισμένης «παραδοσιακῆς» Ἀριστερᾶς εἶναι γνωστὸ καὶ — ἐκτὸς ἀπὸ τὴ συνεχῆ ἐπιδείνωσή του — δὲν παρουσιάζει καμμιὰ ἀξιοσημείωτη ἐξέλιξη. Ἴσως ἀξίζει νὰ ἐπισημανθεῖ ὅτι ἡ κολιγιαννικὴ πλευρά, μὲ τὴν ἀπόφαση τῆς πρόσφατης..... 15ης Ὁλομέλειας τῆς Κ.Ε. της, ὁμολογεῖ ἀπερίφραστα τὴ χρεωκοπία τῆς πολιτικῆς «ἑνότητος ὅλων τῶν ἀντιδικτατορικῶν δυνάμεων» (ἄσχετο, ποῦ τὴν ἀποδίδει καὶ πῶς τὴν ἑρμηνεύει) καὶ δίνει ἰδιαίτερη ἔμφαση στὴν πολιτικὴ τῆς «ἑνότητας στὴ βάση».

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΥΝΘΕΣΗΣ

... ἀλλὰ ἡ χούντα μένει

ΠΡΟΣΦΑΤΗ (4.2.71) δήλωση τοῦ Μακαρέζου, ὅτι διαψεύδει τὴν φήμη περὶ δημιουργίας «κρατικοῦ» φορέα τῆς ἀτσαλοβιομηχανίας στὴ χώρα, ρίχνει πρόσθετο φῶς στὴν κατάσταση βαθειοῦ διχασμοῦ ποὺ ἐπικρατεῖ στοὺς καπιταλιστικοὺς κύκλους ποὺ κυβερνοῦν τὸν τόπο. Ἡ μάχη γιὰ τὴν δημιουργία «κρατικοῦ» φορέα τῆς ἀτσαλοβιομηχανίας εἶναι πραγματική. Ἀρχικὰ ἡ ἰδέα εἶχε ριχτεῖ ἀπ' τὸν Τὸμ Πάππας (ποὺ σκόπευε νὰ «νοικιάσει» τὶς ἐγκαταστάσεις ποὺ θὰ χτίζονταν μὲ κρατικὲς δαπάνες) καὶ εἶχε βρεῖ τὴν θερμὴ ὑποστήριξη τοῦ ἀρχιδικτάτορα Παπαδοπούλου. Μὲ τὴν ἀνάμιξη, τὸν Γενάρη τῆς γιαπωνέζικης ἀτσαλοβιομηχανίας Νίππον Κόκαν Κάσαν, τὸ θέμα ξανάρθε στὴν ἐπιφάνεια, καθὼς ὁ Πάππας ἐπιχειροῦσε νὰ φορτώσει τὶς δαπάνες κατασκευῆς τοῦ χαλυβουργείου Θεσσαλονίκης στοὺς Ἕλληνες φορολογούμενους.

Ὁ Μακαρέζος ὅμως, ἐκφραστὴς τῆς πλειοψηφούσας γνώμης τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων, ἀντέδρασε καί, ὑπερασπίζοντας τὰ συμφέροντα τῶν μεγαλοβιομηχάνων Ἀγγελοπούλων, τάχθηκε ἐνάντια στὸ σχέδιο τοῦ Πάππας. Φυσικά, δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ὁ Παπαδόπουλος κι ὁ Μακαρέζος φαίνονται σὰν ὑπερασπιστὲς διαφορετικῶν καπιταλιστικῶν συγκροτημάτων. Ἡ διαμάχη μεταξὺ Ὠνάση καὶ Νιάρχου εἶναι γνωστή. Λιγώτερο ὅμως γνωστὴ εἶναι ἡ πάλη ποὺ γίνεται γύρω ἀπὸ τὸ θέμα τῶν σχέσεων μὲ τὴν Κοινὴ Ἀγορά.

Τὸ «κατεστημένο» τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων, ἔχοντας νὰ διαλέξει ἀνάμεσα στὸν ἀμερικάνο καὶ τὸν δυτικοευρωπαῖο «συνεργάτη», ἔχει ἀναπτύξει τὸ δικό του εἶδος ἀντιχουντισμοῦ. Συγκεκριμένα : τρομοκρατημένο ἀπὸ τὴν ἀδίστακτη τακτική, τὴν συντριπτικὴ ὑπεροχὴ καὶ τὰ πολιτικὰ (λόγω χούντας) πλεονεκτήματα τοῦ ἀμερικάνικου κεφαλαίου, προτιμᾶ τὶς εὐνοϊκότερες συνθῆκες «συνεργασίας», ποὺ τοῦ ἐξασφαλίζει τὸ σύμφωνο τῆς ΕΟΚ. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς ΕΟΚ, κρίνοντας πὼς ἡ χούντα εἶναι ὄργανο ἀθέμιτης διείσδυσης ἀμερικανικῶν συμφερόντων στὰ χωράφια της, ἔχει διακόψει τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ Συμφώνου. Κι ἔτσι ἔχει κιόλας διαμορφωθεῖ «ντὲ φάκτο» «ἀντιχουνικὸς» ἄξονας ἑλλήνων βιομηχάνων καὶ Ε.Ε. τῆς ΕΟΚ. Κι ὁ Μακαρέζος προσπαθεῖ νὰ ἐξασφαλίσει τὸ μέλλον του μὲ σχοινοβασίες γύρω ἀπὸ τὸν ἄξονα αὐτό.

Στὸ μεταξύ, μιὰ σειρὰ ἀστῶν πολιτικῶν παραγόντων, ὅπως ὁ Παπανδρέου, ὁ Ράλλης, ὁ Καραμανλῆς, ὁ Μαῦρος, ὁ Πλυτᾶς κ.ἄ. εἶναι μανιωδῶς προσανατολισμένοι γιὰ «ἀποκατάσταση τῆς συνεργασίας» μὲ τὴν ΕΟΚ. Παρ' ὅλα αὐτά, ἰσχυροὶ ὅμιλοι ὅπως τοῦ Τὸμ Πάππας, τοῦ Ὠνάση κλπ., μὲ ἐνεργὴ πρωτοβουλία τῆς ἀμερικάνικης πρεσβείας, ἐξέφρασαν τὶς προοπτικές τους στὴ χρονιάτικη ὁμιλία τοῦ Παπαδόπουλου, ὅπου τὸ μὲν θέμα συνεργασίας μὲ τὴν ΕΟΚ ἀποσιωπᾶται ἐντελῶς, τονίζεται δὲ ἡ προοπτικὴ ἐμπορικῆς διείσδυσης στὸν χῶρο τῆς Μ. Ἀνατολῆς, Ἀφρικῆς καὶ Ἀν. Εὐρώπης. Στέλνεται ταυτόχρονα ὁ Παττακὸς σὲ ἐμπορικὴ περιοδεία στὴν Ἀφρική, ἐνῶ παρόμοιο ἄνοιγμα δὲν προβλέπεται γιὰ τὴν Εὐρώπη.

Χωρὶς ἀμφιβολία, τὰ δραστήρια ἀμερικάνικα παρασκήνια προσπαθοῦν, μὲ τὴν προσφορὰ πολιτικῶν ἀνταλλαγμάτων νὰ συσπειρώσουν τοὺς «ἀντιχουντικοὺς» ἀστοὺς πολιτικοὺς γύρω ἀπὸ τὸν Παπαδόπουλο. Ἡ πρόσφατη αὐτὴ προσπάθεια ἔχει σκοπὸ νὰ ἀνατρέψει τὶς προσεγγίσεις ποὺ ἔ-

(Συνέχεια στὴν 6η σελίδα)

ΣΚΟΝΤΑΨΕ ΤΟ Ε.Α.Σ.

Ἡ νέα «ἀντιστασιακὴ» συμμαχία τοῦ Ε.Α.Σ. (Ἐθνικὸ Ἀντιστασιακὸ Συμβούλιο), μὲ συμμετοχὴ τοῦ ΠΑΜ, τῆς «Δημοκρατικῆς Ἄμυνας» καὶ τῶν «Ὑπερασπιστῶν τῆς Ἐλευθερίας», σκόνταψε κιόλας στὸ πρῶτο της βῆμα: Δυσκολεύεται νὰ προχωρήσει στὴν ..ἐξαγγελία της!

ΤΩΝ Ν. ΣΥΒΡΙΩΤΗ ΚΑΙ Γ. ΒΟΤΣΗ

Ἔτσι, ἐνῶ εἶχε προγραμματιστεῖ ἡ πανηγυρικὴ ἐξαγγελία της γιὰ τὶς 28 τοῦ Γενάρη κι ἐνῶ ἔπαψε πλέον νὰ εἶναι «μυστικό», ὕστερα ἀπὸ ἀποκαλυπτικὰ δημοσιεύματα (ἀρχικὰ τῆς «ΜΑΜΗΣ», ἀργότερα μὲ τὴ δημοσιότητα ποὺ ἔδωσε στὶς διαπραγματεύσεις ὁ Ἀν. Παπανδρέου — ὅπως πρόβλεψε ἐπίσης ἡ «ΜΑΜΗ»— καί, τελευταῖα, μὲ δημοσιεύματα σὲ ξένες ἐφημερίδες, ὅπως ἡ «Ἐξπρὲς» καὶ ἡ «Φιγκαρό») ἡ ἐπίσημη ἐξαγγελία δὲν ἔγινε ἀκόμη κι εἶναι ζήτημα, ἂν θὰ γίνει σύντομα. Ὁ βασικώτερος λόγος εἶναι ὅτι προϋπόθεση γιὰ τὴν ἐξαγγελία εἶχε τεθεῖ:

● Ἡ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΗ ἐπικράτηση τῆς συμφωνίας ἀπὸ πολιτικὲς φίρμες «ὅλων τῶν παρατάξεων». Ὅλες, ὡστόσο, οἱ σχετικὲς κρούσεις ἀπέτυχαν καὶ μόνο ὁ ... Νικήτας Βενιζέλος καὶ ὁ — πρόθυμος γιὰ ὅλα — Πλυτᾶς ὑποσχέθησαν χειροκροτήματα.

● Ἡ ΠΑΡΟΧΗ «πιστοποιητικῶν ... ὑπάρξεως» ἀπὸ τοὺς «Ὑπερασπιστὰς τῆς Ἐλευθερίας». Μὲ τὴν πικρὴ πεῖρα τῆς προηγούμενης «συμμαχίας» ΠΑΜ — ΠΑΚ — ΔΑ, ποὺ ἔμεινε στὰ χαρτιά, ἡ «Δημ. Ἄμυνα» ἀξίωσε νὰ ἀποδείξουν οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν «Ὑπερασπιστῶν τῆς Ἐλευθερίας», μὲ συγκεκριμένες ἀντιστασιακὲς ἐνέργειες, ὅτι καὶ δύναμη διαθέτουν καὶ «εἰλικρινῆ διάθεση γιὰ ἀγώνα». Ἀλλὰ τέτοιες «ἀντιστασιακὲς» ἐνέργειες δὲν ὑπῆρξαν.

Τὸ ἀδιέξοδο, ποὺ δημιουργήθηκε, δὲν φαίνεται νὰ τὸ ξεπέρασε καὶ ἡ νέα «σύσκεψη κορυφῆς» τῶν συμβαλλομένων, ποὺ πραγματοποιήθηκε στὸ Λονδίνο τὴν περασμένη βδομάδα. Κατὰ τὰ ἄλλα, τὸ ἐπιτελικὸ αὐτὸ ὄργανο πληροῖ ὅλες τὶς προϋποθέσεις γιὰ νὰ καθοδηγήσει τὸν ἀγώνα τοῦ λαοῦ ὡς τὴν ἀνατροπὴ τῆς χούντας!..

Η ΜΟΝΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

ΚΥΡΙΑ ΑΝΤΙΦΑΤΙΚΗ διαπίστωση τῆς 15ης «Ὁλομέλειας» τῆς Κολιγιαννικῆς λεγόμενης ἡγεσίας εἶναι: «Ἡ καθολικὴ ἀντίθεση τοῦ λαοῦ καὶ τῶν κομμάτων πρὸς τὴν χούντα δημιουργεῖ ἀντικειμενικὰ τὴν δυνατότητα τῆς ἀντιδικτατορικῆς ἑνότητας δράσης. Ἡ ἑνότητα αὐτὴ ὅμως σκοντάφτει στὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ἡγεσίες τῶν ἀστικῶν κομμάτων ....ἐπιδιώκοντας λύσεις σύμφωνα μὲ τὰ ταξικὰ καὶ στενὰ κομματικὰ συμφέροντά τους, ἐμποδίζουν τὴν ἀντιδικτατορικὴ συνεργασία». Ρωτᾶ κανείς : Ἄλλο ἀπὸ τὰ ταξικὰ συμφέροντα, τί ἀντικειμενικὸ ὑπάρχει στὴν πολιτική ;

Κι ἂν—ὅπως σωστὰ (ἐντελῶς κατὰ σύμπτωση) παρατηρεῖ ἡ 15η «Ὁλομέλεια»—τὰ ταξικὰ συμφέροντα τῶν ἀστικῶν ἡγεσιῶν καταστρέφουν τὴν ἑνότητα, τότε ποιὰ ἄλλη ἀντικειμενικὴ βάση γιὰ ἑνότητα μᾶς ἀπομένει ;

ΚΑΜΜΙΑ ΒΑΣΗ, φυσικὰ—ἐκτὸς ἀπ' τὸ ἐφιαλτικὸ κυνηγητὸ τῆς χίμαιρας κάποιας ἀταξικῆς ἑνότητας, ποὺ τέσσερα χρόνια τώρα «μπλοκάρει» τὸ κίνημα καὶ δὲν τ' ἀφήνει νὰ σταθεῖ στὰ πόδια του. Ἡ ζωὴ δὲν ἔχει ἐπιτρέψει νὰ ὑπάρξουν ὁποιες ἑνότητες (ἀντιχουντικές, κομματικὲς κλπ) χωρὶς νὰ βασίζονται σὲ ἀντικειμενικὴ ἑνότητα ταξικῶν συμφερόντων: Διαλύθηκαν οἱ κομματικοὶ σχηματισμοὶ τῆς ἀστικῆς τάξης κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίδραση τοῦ διχασμοῦ τῶν διάφορων καπιταλιστικῶν ὁμίλων. Διαλύθηκε τὸ ΚΚΕ/ΕΔΑ, γιατὶ ἀρνήθηκε νὰ ἐκφράσει τὰ ἀντικειμενικὰ συμφέροντα τῶν ἐργαζομένων. Διαλύονται, πάνω στὴ γέννησή τους, ὅλες οἱ ἀπόπειρες ἀταξικῆς (δηλ. χωρὶς βάση ἀντικειμενικὴ) ἀντιχουντικῆς ἑνότητας.

ΑΔΙΑΝΟΗΤΕΣ, λοιπόν, μετὰ ἀπὸ τὶς τραγικὲς ἐμπειρίες τῆς τετραετίας, οἱ παραταξιακὲς συμπήξεις. Γιὰ τὴν Ἀριστερά, ὁ μοναδικὸς ποὺ ἀπομένει δρόμος εἶναι οἱ ταξικὲς ἑνωτικὲς διεργασίες μέσα στὰ πλαίσια τῶν φυσικῶν συμμάχων τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος. Τοῦτο σημαίνει μιὰ πορεία διαμετρικὰ ἀντίθετη ἀπ' ἐκείνη ποὺ ἀκολουθήθηκε στὸ παρελθόν, καὶ ποὺ δὲν ὁδηγεῖ πουθενά.

ΤΗΝ ΤΩΡΙΝΗ ἀκριβῶς στιγμή, ποὺ ἡ ἀστικὴ τάξη, βαθειὰ διχασμένη, ἀδυνατεῖ νὰ ἀσκήσει βιώσιμη διακυβέρνηση τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, τὸ προλεταριάτο προβάλλει σὰν ὁ νομοτελειακὰ καθορισμένος ἀντικαταστάτης της στὸ ρόλο αὐτό,- ἐκφραστὴς καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν ταξικῶν συμφερόντων ὅλων τῶν καταπιεσμένων τάξεων καὶ στρωμάτων. Νὰ ἡ ἀντικειμενικὴ βάση γιὰ ἑνότητα.

ΤΣΑΚΙΖΟΝΤΑΙ ΑΛΥΠΗΤΑ ΟΙ ΕΠΙΔΡΟΜΕΙΣ ΣΤΟ ΛΑΟΣ

ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΟΥ ΓΚΙΑΠ

Οἱ περιλάλητοι «Καταδρομεῖς» τῆς Νοτιοβιετναμικῆς χούντας στὸ Λάος ἔχουν ἐμπλακεῖ σὲ θανάσιμο ἀγῶνα. Ὁ ἐχθρὸς; — Τὰ πληρώματα τῶν ἀμερικανικῶν νοσοκομειακῶν ἑλικοπτέρων ποὺ προσπαθοῦν νὰ μεταφέρουν τοὺς τραυματίες. Οἱ «Καταδρομεῖς» δίνουν πείσμονες μάχες γιὰ τὸ ποιὸς θὰ πρωτομπεῖ στὰ ἑλικόπτερα καὶ θὰ τὴν «κοπανήσει» ἀπ' τὸ πεδίο μάχης.

● ΑΡΧΙΚΟΣ σκοπὸς τῆς Ἀμερικανο-Νοτιοβιετναμικῆς ἐπίθεσης στὸ Λάος, ὅπως εἶχε διακηρύξει ὁ Νίξον, ἦταν «ἡ ἀναχαίτισις τῆς ροῆς ἐφοδιασμοῦ τῶν εἰς Νότιο Βιετνὰμ καὶ Καμπότζην κομμουνιστῶν».

● ΒΑΣΗ ΤΗΣ ἀμερικανικῆς τακτικῆς ἦταν: Ἐγκατάσταση βάσεων πυροβολικοῦ στὸ Λάος, οἱ ὁποῖες, χτυπώντας τὶς ἀντιαεροπορικὲς πυροβολαρχίες τῶν ἐπαναστατικῶν δυνάμεων, ἐπρόκειτο νὰ προστατέψουν τὴν προώθηση ἑλικοπτέρων. Ρόλος τῶν ἑλικοπτέρων θὰ ἦταν ἡ μεταφορὰ στὴν πρόσω γραμμὴ ἀγημάτων καὶ ἡ παράλληλη παροχὴ πυρῶν ὑποστήριξης στὶς ἐπιχειρήσεις ἐδάφους.

Τὸ ἀποτέλεσμα; Οἱ πρῶτες ἀποβάσεις καταδρομέων ὑποβλήθηκαν σὲ θανάσιμο βομβαρδισμό, περικύκλωση καὶ νυχτερινὲς ἐφόδους ὅπου τὰ ἑλικόπτερα δὲν μποροῦσαν νὰ παίξουν κανένα ρόλο. Μὲ τὸν τρόπο αὐτό, ἀπὸ τὶς πρῶτες φάσεις τῶν ἐπιχειρήσεων οἱ ἰμπεριαλιστικὲς βάσεις πυροβολικοῦ τέθηκαν ἐκτὸς μάχης καὶ κατέρρευσε ἡ σπονδυλικὴ στήλη τοῦ ἀμερικάνικου σχεδίου. Ἡ ἔκβαση αὐτὴ τῆς «μάχης τοῦ πυροβολικοῦ», κρίθηκε ἀπὸ τὴν ἀριστουργηματικὴ χρήση τοῦ γεωγραφικοῦ χώρου, ποὺ ἔκαναν τὰ ἐπαναστατικὰ τμήματα. Ἔτσι, ἐξασφαλίστηκε ἡ ἀδιαμφισβήτητη ὑπεροχὴ τοῦ πυροβολικοῦ τῶν λαϊκῶν δυνάμεων. Τὰ ἑλικόπτερα τῶν ἐπιδρομέων ὄχι μόνο δὲν μποροῦν νὰ προωθήσουν στρατεύματα, ἀλλὰ ἀδυνατοῦν νὰ περισυλλέξουν τοὺς τραυματίες.

Στις πρῶτες μέρες τῆς ἐπέμβασης καταρρίφτηκαν τουλάχιστον 30 ἀμερικανικὰ καὶ πάνω ἀπὸ 20 νοτιοβιετναμικὰ ἑλικόπτερα. Σὰ συνέπεια, ἐγκαταλείφτηκαν οἱ κύριες ἐπιθετικὲς ἐνέργειες καὶ οἱ στόλοι (δεκατισμένοι) τῶν ἑλικοπτέρων ἀγγιστρώθηκαν σὲ ἀμυντικὲς προσπάθειες καὶ περισυλλογὴ τραυματιῶν. Ἡ προέλαση κατέρρευσε ἀπὸ ἔλλειψη ὑποστήριξης πυρῶν ἀέρος καὶ πυροβολικοῦ.

● Ἐνῶ οἱ (ἀμυντικὲς ἤδη) προσπάθειες τῶν εἰσβολέων ἀποσυντίθενται, ὁ «Πρόεδρος» τῆς χούντας τῆς Σαϊγκὸν Θιέου ἀνακάλυψε ὅτι ὁ στρατηγικὸς στόχος τῆς εἰσβολῆς «δὲν ἦταν ἡ ἀχρήστευση τῆς διάβασης Χὸ—Τσὶ—Μὶνχ ἀλλὰ ἡ ματαίωση Βορειοβιετναμικῆς εἰσβολῆς».

● Ἐξ ἄλλου, δυτικὰ εἰδησεογραφικὰ πρακτορεῖα ἀναφέρουν ὅτι ἡ ροὴ ἐφοδίων στὴ διάβαση Χὸ—Τσὶ — Μίνχ ἔχει διπλασιαστεῖ ἀπὸ τὴν εἰσβολὴ καὶ μετά.

● Ἐπίσης, στὴν Καμπότζη, ὁ ἀρχιστράτηγος τῶν Νοτιοβιετναμικῶν στρατευμάτων Τρὶ ἔπεσε θῦμα «τραγικοῦ δυστυχήματος»: Τὸ ἑλικόπτερό του κατέπεσε διάτρητο ἀπὸ βολὲς τῶν ἀνταρτῶν.

Ἰσραηλινοὶ Σοσιαλιστὲς στὸ πλευρὸ τῶν Ἀράβων

Ἡ «Ἰσραηλινὴ Σοσιαλιστικὴ Ὀργάνωση» («Μάτσπεν» δηλ. «Πυξίδα») ἔβγαλε τὴν ἀκόλουθη ἀνακοίνωση σχετικὰ μὲ τὴν Σιωνιστικὴ καταπίεση στὶς κατεχόμενες ζῶνες:

«Ὁ μῦθος τῆς «φιλελεύθερης καταπίεσης», ποὺ ἐδῶ καὶ τρία χρόνια καλλιεργεῖται συστηματικὰ ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλινοὺς ἡγέτες καὶ τοὺς Σιωνιστὲς προπαγανδιστές, ἔχει πιὰ ξεσκεπαστεῖ τελείως. Ἡ βίαιη καταπίεση, ποὺ ἀσκοῦν οἱ Ἰσραηλινὲς δυνάμεις κατοχῆς στὴ Γάζα, διέλυσε αὐτὸν τὸν προπαγανδιστικὸ μῦθο. Γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὸν πόλεμο τοῦ 1967 τὸ παραδέχονται ἀκόμη καὶ οἱ πολεμοχαρεῖς καὶ ἐπεκτατικοὶ ἡγέτες τοῦ Ἰσραήλ. Ὁ ἴδιος ὁ ὑπουργὸς ἀμύνης Νταγιὰν ὁμολόγησε ἀνοιχτὰ ὅτι «οἱ ἰσραηλινοὶ στρατιῶτες, σὲ μερικὲς περιπτώσεις, ἔχουν διαταγὴ νὰ πυροβολοῦν» ἐναντίον τοῦ πλήθους.

ΕΙΔΙΚΗ ΜΟΝΑΔΑ

Ὁ Νταγιὰν πρόσθεσε ἐπίσης ὅτι μερικοὶ στρατιῶτες δηλώνουν ἀδυναμία νὰ ὑπακούσουν καὶ σὲ μερικὲς περιπτώσεις ἀρνήθηκαν νὰ ἐκτελέσουν τέτοιες διαταγές, ὅπως στὸ Μααρὶβ στὶς 7 τοῦ Γενάρη.

Ἡ Γάζα σήμερα ἐλέγχεται ἀπὸ τοὺς Συνοριακοὺς Φρουρούς. Πρόκειται γιὰ μιὰ εἰδικὴ μονάδα ποὺ ὁ ἰσραηλινὸς τύπος ἀποκαλεῖ Πρασινοσκούφηδες (κατὰ τὰ ἀμερικανικὰ πρότυπα). Εἶναι ἡ ἴδια μονάδα ποὺ διέπραξε τὶς σφαγὲς στὸ ἰσραηλινὸ ἀραβικὸ χωριὸ Κάφρ Κασὶμ στὶς 27 τοῦ Ὀκτώβρη 1956, τὴν μέρα τῆς ἐπίθεσης κατὰ τῆς Αἰγύπτου στὴν ἀρχὴ τοῦ πολέμου τοῦ Σουέζ, ποὺ σχεδίασαν καὶ ἐκτέλεσαν τὸ Ἰσραήλ, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Βρεττανία.

Οἱ βαρβαρότητες τῶν ἰσραηλινῶν δυνάμεων κατοχῆς ἔχουν φτάσει τώρα σὲ νέα ὕψη: Μαζικὲς συλλήψεις χωρὶς δίκες, διαρκὴς ἀπαγόρευση κυκλοφορίας ἐπὶ βδομάδες, ἀνατινάξεις σπιτιῶν, διακοπὲς τῆς ὕδρευσης σὲ ὁλόκληρες περιοχές, ξυλοδαρμοὶ μὲ ρόπαλα καὶ μαστίγια ἀπὸ τὴν ἀστυνομία καὶ πυροβολισμοὶ κατὰ τῶν κατοίκων ἀδιακρίτως. Σχεδὸν κάθε μέρα οἱ ἐπίσημες ἀνακοινώσεις ἀναφέρουν ὅτι κάτοικοι τῆς Γάζας, σκοτώθηκαν ἢ τραυματίστηκαν «ἐνῶ προσπαθοῦσαν νὰ δραπετεύσουν». Ἕνα νέο στρατόπεδο συγκέντρωσης στὴν ἔρημο τοῦ Σινᾶ ἑτοιμάζεται, γιατὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν κρατουμένων στὴ Γάζα ἔχει ξεπεράσει τὴ χωρητικότητα τῶν τοπικῶν φυλακῶν.

ΚΑΘΗΚΟΝ

Οἱ ἑκατοντάδες τραυματίες καὶ δεκάδες νεκροὶ — ἀκόμα καὶ γέροι, γυναῖκες καὶ παιδιά, ποὺ οὔτε ἕνας τρελλὸς δὲν θὰ θεωροῦσε σὰν στελέχη ἔνοπλης ἀντίστασης — δείχνουν ὅτι εἶναι ἄμεσο καθῆκον ἡ ἀγωνιστικὴ κινητοποίηση ἐνάντια στὴν κατοχὴ καὶ καταπίεση τῶν Παλαιστινίων Ἀράβων.

Ἀπευθύνουμε αὐτὴ τὴν ἔκκληση σὲ ὅλους τοὺς ἐπαναστάτες σοσιαλιστὲς — ὀργανώσεις καὶ ἄτομα — σ' ὅλο τὸν κόσμο.

Μάτσπεν»

ΠΡΟΜΗΝΥΜΑ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΟΔΗΓΩΝ ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ

ΑΘΗΝΑ, Φλεβάρης.

Μετὰ ἀπὸ πολλὲς δυσκολίες, ἐμπόδια κι ἀναβολές, πραγματοποιήθηκε τελικὰ στὶς 29 τοῦ Γενάρη ἡ Γενικὴ Συνέλευση τῶν ὁδηγῶν λεωφορείων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων. Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ κατευθυνόμενοι ἀπὸ τὸ «συνδικαλιστικὸ» τῆς Ἀσφάλειας συνδικαλιστὲς εἶχαν τὴν συνέλευση κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχό τους, ἦταν δυνατό, ἐξ αἰτίας τῆς τεταμένης κατάστασης ποὺ ἐπικρατεῖ ἀπὸ καιρό, νὰ προωθηθοῦν ὁρισμένα βασικὰ ζητήματα ὅπως:

- ΝΑ ΠΑΨΟΥΝ οἱ ὁδηγοὶ νὰ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸ Ταμεῖο Συντάξεως αὐτοκινητιστῶν ποὺ ἐλέγχεται ἀπὸ τοὺς ἐργοδότες.
- ΝΑ ΥΠΑΧΘΟΥΝ στὴν κατηγορία τῶν ἀνθυγιεινῶν ἐπαγγελμάτων.
- ΝΑ ΜΕΙΩΘΟΥΝ οἱ ὧρες ἐργασίας (7ωρο), νὰ αὐξηθοῦν οἱ μέρες ἀργίας καὶ νὰ ρυθμιστεῖ τὸ θέμα τῶν ἡμερῶν ἀσθενείας.

Δεκατέσσερα συνολικὰ αἰτήματα περιλαβαίνει τὸ σχετικὸ ψήφισμα τῆς Γεν .Συνέλευσης, ὅπου ὑπογραμμίζεται καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ ΕΚΤΕΛ ἀρνεῖται ἀπὸ καιρὸ νὰ προσλάβει 400 ἀκόμη ὁδηγοὺς ποὺ ἀπαιτεῖ ὁ φάρτος τῆς δουλειᾶς μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐξαντλοῦνται οἱ ὁδηγοί, ποὺ πολλὲς φορὲς εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ δουλεύουν καὶ 19 ὧρες, ἐνῶ οἱ ἰδιοκτῆτες λεωφορείων θησαυρίζουν.

Πουθενά, δυστυχῶς, δὲν ἐπισημαίνεται τὸ γεγονὸς ὅτι κατὰ τὸ διάστημα αὐτό, ἡ αὔξηση τῶν τιμῶν τῶν εἰσιτηρίων ἀποτέλεσε νέα βαρειὰ ἐπιβάρυνση γιὰ τοὺς ἐργαζόμενους -ἐπιβάτες τῶν γραμμῶν. Οὔτε ὑποδείχτηκε ὅτι ἡ δυνατότητα γιὰ τὴν ἱκανοποίηση τῶν αἰτημάτων τῶν ὁδηγῶν ὑπάρχει ἂν φορολογηθοῦν τόσο οἱ τράπεζες ποὺ θησαυρίζουν μὲ τὴν χρηματοδότηση ἀγορᾶς λεωφορείων, ὅσο καὶ τὸ κράτος ποὺ βγάζει τεράστια κέρδη ἀπὸ τοὺς φόρους στὰ ὀχήματα, —φόρους ποὺ, σὲ τελικὴ ἀνάλυση, βγαίνουν ἀπὸ τὴν πλάτη τῶν ἐπιβατῶν καὶ τῶν ἐργαζομένων στὶς γραμμές.

Θὰ εἶναι ἀτύχημα ἂν οἱ ὁδηγοὶ παραλείψουν νὰ τονίσουν, ὅτι εἶναι ἐνάντια στὴν αὔξηση τῶν εἰσιτηρίων, γιατὶ μιὰ τέτοια παράλειψη θὰ τοὺς ἀπομόνωνε ἀπὸ τὴν συμπάθεια τοῦ ἐπιβατικοῦ κοινοῦ, θὰ τοὺς κρατοῦσε ξεκομμένους, χωρὶς συμμάχους καὶ μόνους στὸ ἔλεος τῶν λεωφορειούχων καὶ τῶν «συνδικαλιστῶν» τῆς Ἀσφάλειας.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΥΝΘΕΣΗΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 5η σελίδα).

χουν κιόλας γίνει πρὸς τὸν ἀντι-παπαδοπουλικὸ Μακαρέζο. Τοῦτες οἱ προσεγγίσεις ἔχουν διατυπωθεῖ κι ἐπίσημα ἀπὸ τὸν Γ. Ράλλη, σὲ συνέντευξή του τὸν Γενάρη 1971, ὅπου τονίζει τὴν ταυτότητα ἀπόψεων μὲ τὶς «νέες ἐθνικὲς δυνάμεις». Οἱ νέες αὐτὲς «ἐθνικὲς δυνάμεις» δὲν εἶναι ἄλλες ἀπὸ μιὰ μερίδα τῆς ἴδιας τῆς χούντας ποὺ οἱ «ἀντιχουντικοὶ» πατριωτικοὶ δεξιοί μας ἑτοιμάζονται νὰ συνεργαστοῦν. Ὁ Πλυτᾶς τὶς προσδιορίζει σαφέστερα σὰν «νέας πολιτικὰς δυνάμεις αἱ ὁποῖαι ἐδημιουργήθησαν μετὰ τὴν 21ην Ἀπριλίου 1967».

Νέο «Σχέδιο Μάρσαλ» ἀπὸ τή... Βουλγαρία!

ΠΡΟΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗ τῶν ἑλλήνων καπιταλιστῶν ἔχει κινητοποιηθεῖ (ὑποσκάπτοντας ἔτσι τὰ συμφέροντα καὶ τῶν Βουλγάρων ἐργαζόμενων) ἡ κυβέρνηση τῆς Σόφιας. Σὲ ὑπόμνημα πρὸς τὸ χουντικὸ ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν, οἱ Βούλγαροι γραφειοκράτες κάνουν πρωτοφανεῖς σὲ ἔκταση προτάσεις οἰκονομικῆς συνεργασίας. Προσφέρουν στοὺς Ἕλληνες βιομήχανους ἐργαλειομηχανές, ἠλεκτρικὲς συσκευὲς καὶ λοιπὸ ἐξοπλισμὸ καὶ γιὰ ἀντάλλαγμα ζητοῦν ἀγροτικὰ προϊόντα, σκληρὸ δυτικὸ συνάλλαγμα (προφανῶς δολλάρια) καί ... διέξοδο στὸ Αἰγαῖο μέσω τῆς Ἐλευθέρας Ζώνης Λιμένος Θεσσαλονίκης.

Οἱ βουλγαρικὲς προτάσεις, ποὺ ἔγιναν εὐμενῶς δεκτὲς ἀπὸ πλευρᾶς τῆς χούντας, συμπίπτουν μὲ τὶς ἀπόψεις ποὺ οἱ ἀμερικανοὶ οἰκονομικοὶ παράγοντες καὶ ἄλλοι τραπεζικοὶ κύκλοι εἶχαν κάνει γνωστὲς (διὰ στόματος Παπαδοπούλου) τὸν περασμένο Δεκέμβριο. Μ' ἄλλα λόγια τὸ οἰκονομικὸ «δόγμα Παπαδόπουλου» (ἄνοιγμα θυρῶν γιὰ τὸ ἀμερικανικὸ κεφάλαιο σὲ Ἀνατ. Εὐρώπη καὶ Ἀφρική), τίθεται κιόλας σ' ἐφαρμογὴ ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς Βούλγαρους γραφειοκράτες.

Τὸ νέο τοῦτο ἄνοιγμα πρὸς τὴν (χουντικὴ) Δύση, ἐντάσσεται στὰ γενικώτερα πλαίσια πολιτικῆς — οἰκονομικῆς συνεργασίας μὲ τὸν καπιταλισμὸ ποὺ ἀκολουθεῖται ἀπ' τὶς χῶρες τῆς Ἀνατ. Εὐρώπης, οἱ ὁποῖες προσπαθοῦν μὲ κάθε τρόπο νὰ ἐξασφαλίσουν δυτικὸ συνάλλαγμα. Τὸ συνάλλαγμα τοῦτο, νομίζουν οἱ γραφειοκράτες μας, ὅτι θὰ τοὺς βοηθήσει νὰ ξεπεράσουν τὴν τωρινὴ κρίση χαμηλῆς παραγωγικότητας ἐργασίας — ποὺ ὀφείλεται βασικὰ στὴν ἀπὸ χρόνια ἐφαρμοζόμενη συμπίεση τῆς λαϊκῆς κατανάλωσης, χάριν δῆθεν τῆς «βαρειᾶς βιομηχανίας».

Στὸ μεταξύ, οἱ ἕλληνες φαντάροι, ἐξακολουθοῦν νὰ ὑποχρεώνονται νὰ τραγουδοῦν «Τὶ ζητοῦν οἱ Βούλγαροι στὴ Μακεδονία», καὶ «Σόφια, Σόφια εἶναι τ' ὄνειρό μας», ἐνῶ οἱ πολέμαρχοι τῆς Ἀθήνας πίνουν σαμπάνια μὲ τοὺς γραφειοκράτες τῆς Σόφιας.

ΑΠΟΔΕΚΑΤΙΖΕΙ ΤΟΝ ΠΛΗΘΥΣΜΟ Η «ΕΥΗΜΕΡΙΑ» ΤΗΣ ΧΟΥΝΤΑΣ

Τὰ προγράμματα «λιτότητας» (δηλ. ἡ πολιτικὴ περιορισμοῦ τῶν λαϊκῶν εἰσοδημάτων) ποὺ μέσω τῆς χούντας ἔχουν ἐπιβάλει οἱ Ἀμερικανοί, ἔχουν ἄμεσες συνέπειες πάνω στὸ ρυθμὸ αὔξησης τοῦ πληθυσμοῦ. Ἂν μάλιστα λάβει κανεὶς ὑπ' ὄψη καὶ τὴν μετανάστευση, τότε βλέπει ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδας μειώνεται ἀντὶ ν' αὐξαίνει.

Συγκεκριμένα, ἐνῶ τὸ 1967, ἡ ἐτήσια αὔξηση ἦταν 102 χιλιάδες, τὸ 1968 ἔπεσε σὲ 86 χιλιάδες, τὸ 1969 σὲ 81 καὶ τὸ 1970 σὲ 62 χιλιάδες κατὰ τὴν Ἐθνικὴ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία. Ἂν ὑπολογίσει κανεὶς καὶ τὴν μετανάστευση, διαπιστώνει ὅτι ἀντὶ γιὰ αὔξηση πληθυσμοῦ εἴχαμε μ ε ί ω σ η, τὸ μὲν 1969 κατὰ 10 χιλιάδες περίπου, τὸ δὲ 1970 κατὰ 23 χιλιάδες.

Ἡ κατάσταση αὐτὴ ποὺ ἀποτελεῖ δεῖγμα πολιτικῆς γ ε ν ο κ τ ο ν ί α ς, δείχνει χαρακτηριστικὰ πῶς ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῆς καπιταλιστικῆς τάξης εἶναι δυνατὸ νὰ ἐξολοθρεύει πληθυσμούς. Δὲν εἶναι ἐξ ἄλλου τυχαῖο τὸ γεγονὸς ὅτι κατὰ τὸ 1970 ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκτρώσεων ξεπέρασε τὸ ἀπίστευτο ὅριο τῶν 300.000.

Τὸ κύριο χαρακτηριστικὸ τῆς χουντικῆς πολιτικῆς, ποὺ μᾶς ἔφερε στὴν δραματικὴ αὐτὴ κατάσταση εἶναι ἡ ἀφαίρεση κοινωνικῶν πόρων ἀπὸ τὴν λαϊκὴ κατανάλωση, καὶ ἡ μεταβίβασή τους στὸν τομέα τῶν βαρειῶν βιομηχανιῶν ποὺ κάνουν ἐξαγωγές, καθὼς καὶ στὴν πληρωμὴ τόκων καὶ χρεωλυσίων τῶν ληστρικῶν ἰμπεριαλιστικῶν δανείων. Ταυτόχρονα δὲ μὲ τὸν περιορισμὸ τῶν λαϊκῶν εἰσοδημάτων καὶ τὴν μείωση το πληθυσμοῦ, παρατηροῦμε νέες τεράστιες δαπάνες γιὰ ὑπέρπολυτελῆ τουριστικὰ ἔργα ὅπως τοῦ Φαληρικοῦ Δέλτα καὶ τῆς Πάρνηθας (τῆς τάξης τῶν 6 δισεκ.) γιὰ τὴν ἀναψυχὴ τῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων Κροίσων.

Ἄλλο χαρακτηριστικὸ γεγονὸς ποὺ καταμαρτυρεῖ τὸν ἀπάνθρωπο χαρακτήρα τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ καθεστῶτος καὶ ποὺ ὀφείλεται στὸ ὅτι οἱ ἐργοδότες ἐντατικοποιοῦν τὴν ἐργασία, ἀμελοῦν τὴν συντήρηση τοῦ ἐξοπλισμοῦ καὶ δὲ λαβαίνουν μέτρα προστασίας γιὰ λόγους οἰκονομιῶν, εἶναι ἡ αὔξηση τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων ἀπὸ τὸ πραξικόπημα καὶ μετά. Θάνατοι ἀπὸ ἐργατικὰ ἀτυχήματα: 1966: 24, 1967 : 29, 1968 : 71, 1969 : 100, 1970: 130.

ΤΟ ΠΕΙΡΑΜΑ ΤΗΣ ΒΑΛΤΙΜΟΡΗΣ

→ (Συνέχεια ἀπὸ τὴν 4η σελ.)

ἀνάγκες καὶ πόθους ὅλων τῶν καταπιεσμένων τῆς περιοχῆς Βαλτιμόρης. Ὁ Συνασπισμὸς Ἀπεργιακῆς Ὑποστήριξης εἶναι ὀργάνωση τῆς «τάξης-γιὰ-τὸν-ἑαυτό-της» ὄχι ἁπλῶς ἀπ' τὴ φύση τοῦ προγράμματός του, ἀλλὰ κυρίως ἐπειδὴ ἀνέβασε τὸ ἐπίπεδο νοημοσύνης καὶ ταξικῆς συνείδησης ὅλων τῶν ἐργατῶν ποὺ λάβανε μέρος. Τοῦτο συνέβη ἐπειδὴ ὁ Συνασπισμὸς μπόρεσε νὰ ξεπεράσει τὶς τοπικιστικὲς μορφὲς πάλης κι ἔτσι νὰ πλατύνει τὴ συνείδηση τῶν ἐργατῶν.

Στὴ Βαλτιμόρη, οἱ ἀνοργάνωτοι ἐργάτες βρέθηκαν πρωτοπόροι—κι αὐτὸ εἶναι χαρακτηριστικὸ τοῦ προτσὲς Μαζικῆς Ἀπεργίας. Οἱ ἐργάτες αὐτοκινήτων προσχώρησαν ἀφοῦ οἱ ἀνοργάνωτοι εἶχαν ἤδη κινηθεῖ. Ὅπως στὰ 1930, ἔτσι καὶ τώρα, τὰ ἀνοργάνωτα στρώματα τοῦ προλεταριάτου, κυρίως μαῦροι καὶ ἱσπανόφωνοι, βρέθηκαν στὴν πρωτοπορεία. Καὶ τοῦτο γιατὶ οἱ ἀνάγκες τους εἶναι πιὸ ἐπείγουσες κι ἐπιτακτικὲς καὶ οἱ ὁραματισμοί τους ἐκφράζουν τὰ συμφέροντα ὅλων τῶν καταπιεσμένων.

Τὸ σπουδαιότερο τῶν γεγονότων τῆς Βαλτιμόρης : Ἐξ αἰτίας τῆς ἀπεργιακῆς νίκης ποὺ ἐξασφάλισε ἡ Ἐπαναστατικὴ Σοσιαλιστικὴ Ὀργάνωση (Ἐργατικὲς Ἐπιτροπές), οἱ ἀπεργοὶ δάσκαλοι τοῦ Νιοῦαρκ ζήτησαν παρόμοια ὑποστήριξη ἀπὸ τὴν Ἐργατικὴ Ἐπιτροπὴ Νέας Ὑόρκης. Ἔτσι, ἔχει κιόλας δημιουργηθεῖ ἕνας Συνασπισμὸς Ἀπεργιακῆς Ὑποστήριξης καὶ γιὰ τὴν περιοχὴ Νέας Ὑόρκης (ποὺ περιλαμβάνει καὶ τὸ Νιοῦαρκ) ποὺ σύντομα πρόκειται νὰ ἐπεκταθεῖ σὲ Συνασπισμὸ γιὰ ὅλες τὶς Ἀνατολικὲς Πολιτεῖες. Μιὰ τέτοια ὀργάνωση εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία γιὰ νὰ παίξει ἀποφασιστικὸ ρόλο στὸ νέο ἀπεργιακὸ κῦμα ποὺ ἔρχεται. Στοὺς ἑπόμενους μῆνες, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἀπεργίες τῶν δημόσιων ὑπαλλήλων, πρόκειται νὰ ἔχουμε ἀπεργίες στὴ βιομηχανία χαλκοῦ, ἀλουμινίου καὶ ἀτσαλιοῦ.